

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 1057

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 28 decembrie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
252. — Lege pentru completarea art. 4 ¹ din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004	2	județene ale Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură a unor construcții rezultate ca urmare a finalizării unor investiții	6–9
1.159. — Decret privind promulgarea Legii pentru completarea art. 4 ¹ din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004	2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI			
168. — Hotărâre privind validarea magistraților aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii	3	5.906. — Ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași	10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
981. — Hotărâre pentru aprobarea amendamentului convenit prin schimbul de scrisori semnate la București la 25 octombrie 2016 și la Paris la 8 noiembrie 2016 între Guvernul României și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei la Acordul-cadru de împrumut dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei pentru finanțarea Proiectului privind dezvoltarea la nivel local de servicii comunitare de prevenire a separării copilului de familia sa, precum și instruirea personalului aferent, semnat la București la 29 ianuarie 2007 și la Paris la 9 februarie 2007	4–6	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
1.001. — Hotărâre privind modificarea și completarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, prin includerea în domeniul public al statului și darea în administrarea centrelor		117. — Ordin pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 119/2013 privind aprobarea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență și a unor prevederi privind modul de facturare a acesteia	11
		118. — Ordin privind aprobarea tarifelor și contribuțiilor bănești percepute de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei în anul 2017.....	11–20
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 22 din 25 octombrie 2016 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	21–30
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		10. — Regulament pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 20/2009 privind instituțiile financiare nebancaire	31–32
		★	
		Rectificări	32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

**pentru completarea art. 4¹ din Legea recunoștinței
pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989,
pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov
din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă
din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 4¹ din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Indemnizația lunară reparatorie prevăzută pentru beneficiarii ale căror certificate au fost preschimbate se acordă la cerere, începând cu luna următoare celei în care a fost depusă la Secretariatul de Stat documentația care a stat la baza preschimbării certificatului.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 23 decembrie 2016.
Nr. 252.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**privind promulgarea Legii pentru completarea art. 4¹
din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române
din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească
anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987
și pentru revolta muncitorească anticomunistă
din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea art. 4¹ din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 23 decembrie 2016.
Nr. 1.159.

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**privind validarea magistraților
aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii**

Având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 374/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) teza întâi și art. 57 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

în temeiul prevederilor art. 133 alin. (2) lit. a) și alin. (4) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 18 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se validează, pentru un mandat de 6 ani, care va expira la data de 6 ianuarie 2023, magistrații aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 27 decembrie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
NICULAE BĂDĂLĂU

București, 27 decembrie 2016.

Nr. 168.

ANEXĂ

LISTA**magistraților aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii**

1. Marcu Simona Camelia — Înalta Curte de Casație și Justiție
2. Ghena Mariana — Înalta Curte de Casație și Justiție
3. Savonea Lia — Curtea de Apel București
4. Țiț Nicoleta-Margareta — Curtea de Apel Brașov
5. Chiș Andrea-Annamaria — Curtea de Apel Cluj
6. Baltag Gabriela — Tribunalul Neamț
7. Oprina Evelina-Mirela — Tribunalul Ilfov
8. Bălan Mihai-Andrei — Judecătoria Timișoara
9. Mateescu Mihai-Bogdan — Judecătoria Râmnicu Vâlcea
10. Olaru Codruț — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
11. Ban Cristian-Mihai — Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București
12. Deac Florin — Parchetul de pe lângă Tribunalul Maramureș
13. Solomon Nicolae-Andrei — Parchetul de pe lângă Tribunalul București
14. Toader Tatiana — Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 2

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea amendamentului convenit prin schimbul de scrisori semnate la București la 25 octombrie 2016 și la Paris la 8 noiembrie 2016 între Guvernul României și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei la Acordul-cadru de împrumut dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei pentru finanțarea Proiectului privind dezvoltarea la nivel local de servicii comunitare de prevenire a separării copilului de familia sa, precum și instruirea personalului aferent, semnat la București la 29 ianuarie 2007 și la Paris la 9 februarie 2007

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și având în vedere art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 928/2007 privind aprobarea Acordului-cadru de împrumut dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei pentru finanțarea Proiectului privind dezvoltarea la nivel local de servicii comunitare de prevenire a separării copilului de familia sa, precum și instruirea personalului aferent, semnat la București la 29 ianuarie 2007 și la Paris la 9 februarie 2007, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă amendamentul convenit prin schimbul de scrisori*) semnate la București la 25 octombrie 2016 și la Paris la 8 noiembrie 2016 între Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor Publice, și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei la Acordul-cadru de împrumut dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei pentru

finanțarea Proiectului privind dezvoltarea la nivel local de servicii comunitare de prevenire a separării copilului de familia sa, precum și instruirea personalului aferent, semnat la București la 29 ianuarie 2007 și la Paris la 9 februarie 2007, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 928/2007, cu completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu
Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Dragoș-Nicolae Pîslaru
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu

București, 21 decembrie 2016.
Nr. 981.

*) Traducere

ROMÂNIA

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Către: Dl dr. Thierry Poirel, director general

Direcția Generală pentru Împrumuturi și Dezvoltare Socială

BANCA DE DEZVOLTARE A CONSILIULUI EUROPEI

Fax: 331 47 55 37 52

25 octombrie 2016

Subiect: FP 1566 (2006) — Servicii comunitare pentru prevenirea separării copiilor de familie

Stimate Domnule Poirel,

Până la data de 30 septembrie 2016 au fost depuse pentru finanțare 187 de potențiale subproiecte, dintre care 89 au fost excluse de la finanțare în cadrul Proiectului din diferite motive (renunțarea de către beneficiari la implementarea subproiectelor, anularea contractelor de finanțare, respingerea subproiectelor datorită lipsei capacității administrative sau evaluării din teren sau deciziei Comitetului de selecție).

În prezent, din împrumutul mai sus menționat sunt susținute 98, 58 dintre acestea fiind finalizate și 40 fiind în curs de execuție.

Pentru a finaliza și efectua toate plățile aferente acestor 40 de subproiecte este necesar un timp suplimentar. În consecință, va fi necesar să se extindă graficul lucrărilor cu 6 luni, adică de la 31 decembrie 2016 la 30 iunie 2017, și, de asemenea, să se aducă unele modificări defalcărilor de costuri pe elemente bugetare, specificate în anexa 1.

Ținând seama de faptul că anumite activități, precum instruirea personalului și dezvoltarea mecanismelor IT și de monitorizare, nu au fost contractate și coroborând acest fapt cu scăderea numărului subproiectelor, se estimează că din sumele împrumutului vor trebui anulate 3,3 milioane euro.

Pe baza celor de mai sus, la solicitarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și în baza informațiilor furnizate de către acesta, vă rugăm să fiți de acord cu amendarea Acordului-cadru de împrumut menționat mai sus, prin diminuarea sumei împrumutului, prevăzută la art. 1 și 3, de la 10 milioane de euro la 6,7 milioane de euro, precum și prin modificarea unor paragrafe din anexa 1 la acordul-cadru, care vor avea următorul conținut, restul anexei 1 rămânând neschimbată:

Descrierea Proiectului

II. Domenii de intervenții. Lucrările planificate

Proiectul va sprijini procesul de descentralizare în România, prin care anumite funcțiuni de protecție socială, incluzând serviciile de protecție socială a copilului, vor fi transferate de la nivel de județ la nivel orășenesc

Proiectul va susține înființarea a aproximativ 100 de centre de dimensiuni mici (ce pot asista 8—15 copii fiecare) destinate unui număr de aproximativ 1.750 de copii cu risc de abandon. Sumele împrumutului vor fi utilizate pentru: (i) achiziționarea de terenuri pentru subproiecte (unde este cazul); (ii) ridicarea nivelului de informare al publicului, întocmirea de studii de fezabilitate; (iii) construcții și lucrări civile; (iv) achiziționarea de bunuri și servicii.

Costul total al proiectului	9.572.000 euro
Defalcarea orientativă a costurilor:	euro
Finalizarea lucrărilor civile și achiziționarea de bunuri	8.642.750
Administrarea proiectului pe parcursul implementării	280.000
Furnizarea de clădiri și terenuri	300.000
Proiecte tehnice, autorizații și specificații	160.000
Întocmirea de studii de fezabilitate	120.000
Pregătirea și elaborarea de subproiecte	69.250
Total	9.572.000

Plan de finanțare	6.700.000 euro	BDCE Guvernul României Autorități locale și alți donatori	70%
	2.010.000 euro		21%
	862.000 euro		9%

Graficul lucrărilor 2007—30 iunie 2017

IV. Efecte sociale (pe domenii de intervenție):

Numărul total de beneficiari finali ai programului va fi de aproximativ 1.750 de copii cu risc ridicat de a fi abandonați de către familiile lor sau care sunt deja separați de familie.”

În speranța că solicitarea noastră se va bucura de înțelegerea și sprijinul dumneavoastră, așteptăm cu nerăbdare răspunsul dumneavoastră prompt.

Cu stimă,
Attila György,
secretar de stat
(semnătură indescifrabilă)

BDCE, BANCA DE DEZVOLTARE A CONSILIULUI EUROPEI
Direcția Generală pentru Împrumuturi și Dezvoltare Socială

Domnului György Attila,
secretar de stat
Ministerul Finanțelor Publice
Str. Apolodor nr. 17
București, sectorul 5
ROMÂNIA

Paris, 8 noiembrie 2016

**Subiect: F/P 1566 (2006) — Servicii comunitare pentru prevenirea separării copiilor de familie
Amendarea Acordului-cadru de împrumut datat 9 februarie 2007**

Suma aprobată a împrumutului: 10.000.000 euro
Stimate Doamnă György,

Ca urmare a solicitării dumneavoastră, primită în data de 26 octombrie 2016, de reducere a obiectivelor proiectului și de amendare a anexei 1 la Acordul-cadru de împrumut mai sus menționat, BDCE ia act de faptul că:

— Lucrările planificate se modifică după cum urmează:

Proiectul va sprijini procesul de descentralizare în România, prin care anumite funcțiuni de protecție socială, incluzând serviciile de protecție socială a copilului, vor fi transferate de la nivel de județ la nivel orășenesc.

Proiectul va susține înființarea a aproximativ 100 de centre de dimensiuni mici (ce pot asista 8-15 copii fiecare) destinate unui număr de aproximativ 1.750 de copii cu risc de abandon. Sumele împrumutului vor fi utilizate pentru: (i) achiziționarea de terenuri pentru subproiecte (unde este cazul); (ii) ridicarea nivelului de informare al publicului, întocmirea de studii de fezabilitate; (iii) construcții și lucrări civile; (iv) achiziționarea de bunuri și servicii.

— Costul total al proiectului este în valoare de 9.572.000 euro.

— Defalcarea orientativă a costurilor este actualizată după cum urmează (în euro):

Finalizarea lucrărilor civile și achiziționarea de bunuri	8.642.750
Administrarea proiectului pe parcursul implementării	280.000
Furnizarea de clădiri și terenuri	300.000
Proiecte tehnice, autorizații și specificații	160.000
Întocmirea de studii de fezabilitate	120.000
Pregătirea și elaborarea de subproiecte	69.250
Total	9.572.000

— Planul de finanțare al Proiectului se actualizează după cum urmează:

	euro	%
BDCE	6.700.000	70
Guvernul României	2.010.000	21
Autorități locale și alți donatori	862.000	9

— Graficul lucrărilor este extins până la data de 30 iunie 2017.

— Efectele sociale se modifică după cum urmează:

Numărul total de beneficiari finali ai programului va fi de aproximativ 1.750 de copii cu risc ridicat de a fi abandonați de către familiile lor sau care sunt deja separați de familie.

Ne face plăcere să vă informăm că BDCE nu are nicio obiecție în a confirma modificările de mai sus.

Vă rugăm să luați la cunoștință că, în urma solicitării dumneavoastră de anulare a sumei de 3.300.000 euro din împrumutul aprobat de BDCE, valoarea reziduală a Proiectului este de 2.700.000 euro la data de 8 noiembrie 2016.

Așteptăm cu interes continuarea strânsei noastre colaborări în finalizarea Proiectului.

Cu stimă,

(semnătură indescifrabilă)

Melanie Wieschollek-Lacroix,
director de departament

(semnătură indescifrabilă)

Thierry Poirel,
director general

În copie: doamnei Carmen Ghiță, Ministerul Finanțelor Publice

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind modificarea și completarea anexei nr. 3
la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat
al bunurilor din domeniul public al statului,
prin includerea în domeniul public al statului
și darea în administrarea centrelor județene
ale Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură
a unor construcții rezultate ca urmare a finalizării
unor investiții**

Având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, privind bunurile aflate în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, se modifică și se completează după cum urmează:

a) se aprobă includerea în domeniul public al statului și darea în administrarea centrelor județene ale Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură a unor construcții rezultate ca urmare a finalizării unor investiții, conform anexei nr. 1;

b) se aprobă modificarea datelor de identificare ale unor bunuri imobile înregistrate în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și completarea acestora prin înscrierea construcțiilor prevăzute la art. 1, conform anexei nr. 2.

Art. II. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale își va actualiza datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Achim Irimescu

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

București, 21 decembrie 2016.

Nr. 1.001.

DATELE DE IDENTIFICARE
ale construcțiilor care se includ în domeniul public al statului
și se dau în administrarea centrelor județene ale Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură

Nr. crt.	Administratorul imobilului (CUI și denumirea)	Adresa	Descriere tehnică
1.	20659929 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Harghita	Județul Harghita, comuna Sânmartin, str. Ciucani nr. 30A	Sc = 154 m ² ; P + 1; Sd = 308 m ² ; Magazie: Sc = 8 m ² ; Sd = 8 m ² CF nr. 50501 Sânmartin
2.	20659929 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Harghita	Județul Harghita, municipiul Toplița, Str. Sportivilor nr. —	Sc = 153 m ² ; P + 1; Sd = 306 m ² ; Magazie: Sc = 20 m ² ; Sd = 20 m ² CF nr. 52933 Toplița
3.	20692062 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Ialomița	Județul Ialomița, orașul Fierbinți-Târg, Str. Silozului nr. —	Sc = 153 m ² ; P + 1; Sd = 306 m ² CF nr. 20148 și CF nr. 20148-C1 Fierbinți-Târg
4.	20692062 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Ialomița	Județul Ialomița, municipiul Fetești, Str. Promenadei nr. 8	Sc = 154 m ² ; P + 1; Sd = 308 m ² CF nr. 20886 și CF nr. 20886-C1 Fetești
5.	20741726 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Suceava	Județul Suceava, municipiul Câmpulung Moldovenesc, str. Ștefan cel Mare nr. —	Sc = 160 m ² ; P + 1; Sd = 320 m ² CF nr. 30101 Câmpulung Moldovenesc
6.	20741726 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Suceava	Județul Suceava, municipiul Vatra Dornei, Str. Oborului nr. 11 B	Sc = 160 m ² ; P + 1; Sd = 320 m ² CF nr. 31000 Vatra Dornei
7.	20751460 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Teleorman	Județul Teleorman, municipiul Turnu Măgurele, Str. Chimiei nr. 21	Sc = 158 m ² ; P + 1; Sd = 316 m ² CF nr. 21386 Turnu Măgurele
8.	20751460 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Teleorman	Județul Teleorman, municipiul Roșiorii de Vede, str. Sf. Teodor f.n.	Sc = 158 m ² ; P + 1; Sd = 316 m ² CF nr. 20858 Roșiorii de Vede
9.	20779321 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Timiș	Județul Timiș, orașul Jimbolia, str. Spre Nord nr. 31/A	Sc = 153 m ² ; P + 1; Sd = 306 m ² CF nr. 401290 Jimbolia
10.	20779321 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Timiș	Județul Timiș, orașul Făget, str. Drumul Gladnei nr. 18	Sc = 152 m ² ; P + 1; Sd = 304 m ² ; Umbrar: Sc = 22 m ² ; Sd = 22 m ² ; Magazie: Sc = 35 m ² ; Sd = 35 m ² CF nr. 400771 Făget
11.	20751118 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea	Județul Tulcea, comuna Baia, Str. Republicii nr. —	Sc = 152 m ² ; P + 1; Sd = 304 m ² CF nr. 31289 și 31289-C1 Baia
12.	20851885 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Botoșani	Județul: Botoșani, comuna Sulița	Sc = 126 m ² ; P + 1; Sd = 252 m ² CF nr. 52032 Sulița

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor imobile la care se modifică și se completează elementele de identificare**

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. MFP	Administratorul imobilului (CUI și denumirea)	Denumirea	Datele de identificare		Valoarea de inventar (lei)	Baza legală
				Descrierea tehnică	Adresa		
1.	Imobil 8.29.08 MFP 154516	20659929 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Harghita	Sediu Centrul Local Sânmartin	S teren = 500 m ² ; Sc = 154 m ² ; P+1; Sd = 308 m ² ; magazie: Sc = 8 m ² ; Sd = 8 m ²	Județul Harghita, comuna Sânmartin, str. Ciucani nr. 30A	673.132	CF nr. 50501 Sânmartin
2.	Imobil 8.29.08 MFP 154517	20659929 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Harghita	Sediu Centrul Local Toplița	S teren = 600 m ² ; Sc = 153 m ² ; P+1; Sd = 306 m ² ; magazie: Sc = 20 m ² ; Sd = 20 m ²	Județul Harghita, municipiul Toplița, Str. Sportivilor nr. —	660.969	CF nr. 52933 Toplița
3.	Imobil 8.29.08 MFP 156258	20692062 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Ialomița	Sediu Centrul Local Fierbinți-Târg	S teren = 754 m ² ; Sc = 153 m ² ; P+1; Sd = 306 m ²	Județul Ialomița, orașul Fierbinți-Târg, Str. Silozului nr. —	753.729	CF nr. 20148 și CF nr. 20148-C1 Fierbinți-Târg
4.	Imobil 8.29.08 MFP 156260	20692062 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Ialomița	Sediu Centrul Local Fetești	S teren = 600 m ² ; Sc = 154 m ² ; P+1; Sd = 308 m ²	Județul Ialomița, municipiul Fetești, Str. Promenadei nr. 8	739.965	CF nr. 20886 și CF nr. 20886-C1 Fetești
5.	Imobil 8.29.08 MFP 154534	20741726 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Suceava	Sediu Centrul Local Câmpulung Moldovenesc	S teren = 2.000 m ² Sc = 160 m ² ; P+1; Sd = 320 m ²	Județul Suceava, municipiul Câmpulung Moldovenesc, str. Ștefan cel Mare nr. —	915.980	CF nr. 30101 Câmpulung Moldovenesc
6.	Imobil 8.29.08 MFP 154535	20741726 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Suceava	Sediu Centrul Local Vatra Dornei	S teren = 500 m ² Sc = 160 m ² ; P+1; Sd = 320 m ²	Județul Suceava, municipiul Vatra Dornei, Str. Oborului nr. 11 B	740.012	CF nr. 31000 Vatra Dornei
7.	Imobil 8.29.08 MFP 154536	20751460 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Teleorman	Sediu Centrul Local Turnu Măgurele	S teren = 990 m ² Sc = 158 mp; P+1; Sd = 316 m ²	Județul Teleorman, municipiul Turnu Măgurele, Str. Chimiei nr. 21	748.883	CF nr. 21386 Turnu Măgurele
8.	Imobil 8.29.08 MFP 154537	20751460 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Teleorman	Sediu Centrul Local Roșiorii de Vede	S teren = 776 m ² Sc = 158 mp; P+1; Sd = 316 m ²	Județul Teleorman, municipiul Roșiorii de Vede, str. Sf. Teodor f.n.	691.107	CF nr. 20858 Roșiorii de Vede
9.	Imobil 8.29.08 MFP 154541	20779321 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Timiș	Sediu Centrul Local Jimbolia	S teren = 600 m ² Sc = 153 m ² ; P+1; Sd = 306 m ²	Județul Timiș, orașul Jimbolia, str. Spre Nord nr. 31/A	829.934	CF nr. 401290 Jimbolia
10.	Imobil 8.29.08 MFP 154542	20779321 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Timiș	Sediu Centrul Local Făget	S teren = 1.330 m ² Sc = 152 m ² ; P+1; Sd = 304 m ² ; umbrar: Sc = 22 m ² ; Sd = 22 m ² ; magazie: Sc = 35 m ² ; Sd = 35 m ²	Județul Timiș, orașul Făget, str. Drumul Gladnei nr. 18	824.503	CF nr. 400771 Făget
11.	Imobil 8.29.08 MFP 154543	20751118 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea	Sediu Centrul Local Baia	S teren = 1.000 m ² ; Sc = 152 m ² ; P+1; Sd = 304 m ²	Județul Tulcea, comuna Baia, Str. Republicii nr. —	975.213	CF nr. 31289 și 31289-C1 Baia
12.	Imobil 8.29.08 MFP 154490	20851885 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Botoșani	Sediu Centrul Local Sulița	S teren = 500 m ² Sc = 126 m ² ; P+1; Sd = 252 m ²	Județul Botoșani, comuna Sulița	592.435	CF nr. 52032 Sulița

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrelor naționale al calificărilor, cu modificările ulterioare,

în temeiul Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.920/2012*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie Fundației pentru Educație și Atitudine Socială din municipiul Iași pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași,

luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 7 din 31 august 2016 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 9 mai—30 august 2016,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 44/2016 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel”, cu sediul în municipiul Iași, șoseaua Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 4, bloc A 10, parter, județul Iași, respectiv în municipiul Iași, șoseaua Păcurari nr. 138, județul Iași, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, program „normal” și program „prelungit”.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1 din prezentul ordin, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de zile de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2020—2021.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ

preuniversitar particular acreditată Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Iași, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Fundația pentru Educație și Atitudine Socială din municipiul Iași, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Primară „Hänsel und Gretel” din municipiul Iași, Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția generală management și resurse umane din Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Iași vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Nicoleta-Claudia Moldovan,
secretar de stat

București, 29 noiembrie 2016.

Nr. 5.906.

*) Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.920/2012 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 119/2013 privind aprobarea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență și a unor prevederi privind modul de facturare a acesteia

Având în vedere prevederile art. 72 alin. (1) și art. 76 alin. (2) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 12 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009 privind stabilirea criteriilor și a condițiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 117/2013 privind aprobarea Metodologiei de determinare și monitorizare a contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 119/2013 privind aprobarea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență și a unor prevederi privind modul de facturare a acesteia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 30 decembrie 2013, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Se aprobă contribuția pentru cogenerarea de înaltă eficiență la valoarea de 0,01301 lei/kWh, exclusiv TVA.”

Art. II. — Operatorii economici din cadrul sectorului energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2017.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 20 decembrie 2016.
Nr. 117.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea tarifelor și contribuțiilor bănești percepute de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei în anul 2017

Având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, precum și dispozițiile Legii nr. 121/2014 privind eficiența energetică, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă tariful perceput operatorilor economici care desfășoară activități în sectorul energiei electrice, termice și al gazelor naturale pentru acordarea de autorizații și licențe, conform anexei nr. 1, și tariful perceput pentru emiterea de atestate și autorizații operatorilor economici care prestează servicii de proiectare, execuție, verificare și exploatare instalații electrice și de gaze naturale, conform anexei nr. 2.

Art. 2. — Se aprobă tariful perceput pentru autorizarea persoanelor fizice care desfășoară activități în sectorul energiei electrice, termice și gazelor naturale, conform anexei nr. 3.

Art. 3. — (1) Se aprobă tariful și contribuția bănească percepute anual de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei de la operatorii economici care desfășoară activități în sectorul energiei electrice, termice și gazelor

naturale, care, potrivit legii, se află în competența de reglementare a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(2) Valoarea tarifului și contribuției bănești prevăzute la alin. (1) și condițiile de achitare a acestora sunt prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 4. — (1) Tariful și contribuția bănească se achită în contul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei RO98TREZ70020F160300XXXX deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

(2) În cazul neachitării la scadență a facturilor aferente tarifului și contribuției prevăzute în prezentul ordin, respectiv în termen de 20 de zile de la data emiterii acestora, pentru fiecare

zi de întârziere la plată se percepe o sumă egală cu nivelul dobânzilor și penalităților de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 5. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, precum și persoanele fizice și juridice a căror activitate, potrivit legii, se află în competența de reglementare a acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2017.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 20 decembrie 2016.

Nr. 118.

ANEXA Nr. 1

TARIFUL
perceput operatorilor economici care desfășoară activități în sectorul energiei electrice,
termice și al gazelor naturale pentru acordarea de autorizații și licențe

1. Tariful pentru acordarea/modificarea autorizațiilor de înființare și a licențelor pentru activități în sectorul energiei electrice și termice

Tabelul nr. 1 — Tariful pentru acordarea/modificarea de autorizații de înființare și licențe în sectorul energiei electrice și termice¹⁾

Nr. crt.	Activitatea Obiectul solicitării	Tariful (lei)	Aplicare
0	1	2	3
1.	Acordarea autorizației de înființare pentru realizarea sau re tehnologizarea de capacități de producere a energiei electrice ⁸⁾ Tariful se aplică la valoarea totală a investiției prevăzută în anexa nr. 4 la Regulamentul pentru acordarea licențelor și autorizațiilor în sectorul energiei electrice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2015, cu modificările și completările ulterioare, și nu poate fi mai mic de 2.500 lei ⁴⁾ .	0,32%	Pe ²⁾ < 10 MW
		0,1%	10 ≤ Pe ²⁾ < 100 MW
		0,05%	Pe ²⁾ ≥ 100 MW
2.	Acordarea licenței pentru exploatarea capacităților de producere a energiei electrice și, după caz, a capacităților de producere a energiei electrice și termice în cogenerare, cu Pe ²⁾ ≥ 10 MW	5.000	
3.	Acordarea licenței pentru exploatarea capacităților de producere a energiei electrice și, după caz, a capacităților de producere a energiei electrice și termice în cogenerare cu 1 MW < Pe ²⁾ < 10 MW	2.500 ⁵⁾	
4.	Acordarea licenței pentru exploatarea capacităților de producere a energiei electrice și, după caz, a capacităților de producere a energiei electrice și termice în cogenerare cu Pe ²⁾ ≤ 1 MW	500 ⁶⁾	
5.	Acordarea licenței pentru transportul energiei electrice, pentru prestarea serviciului de sistem și pentru administrarea pieței de echilibrare	10.000	
6.	Acordarea licenței pentru activitatea de administrare de piețe centralizate de energie electrică (altele decât piața de echilibrare)	2.500	
7.	Acordarea licenței pentru prestarea serviciului de distribuție a energiei electrice — P ³⁾ ≥ 10 MW	10.000	
8.	Acordarea licenței pentru prestarea serviciului de distribuție a energiei electrice — 1 MW ≤ P ³⁾ < 10 MW	2.500	
9.	Acordarea licenței pentru activitatea de furnizare a energiei electrice	2.500	
10.	Acordarea licenței pentru activitatea traderului de energie electrică	2.500	

0	1	2	3
11.	Modificarea unei autorizații de înființare sau a unei licențe, cu excepția situațiilor de la pct. 12, 13, 14, 15 și 16	2.500	
12.	Modificarea unei licențe pentru exploatarea capacităților de producere a energiei electrice și, după caz, a capacităților de producere a energiei electrice și termice în cogenerare cu $Pe^2 \leq 1$ MW, cu excepția situațiilor de la pct. 13, 14, 15 și 16	500	
13.	Modificarea unei autorizații de înființare sau a unei licențe în cazul schimbării formei juridice, a denumirii/numelui sau a oricăror date privind sediile solicitantului, cu excepția situațiilor de la pct. 14	625	
14.	Modificarea unei licențe în cazul schimbării formei juridice, a denumirii/numelui sau a oricăror date privind sediile solicitantului — în cazul unei licențe pentru exploatarea capacităților de producere a energiei electrice și, după caz, a capacităților de producere a energiei electrice și termice în cogenerare cu $Pe^2 \leq 1$ MW	125	
15.	Acordarea/Modificarea unei autorizații de înființare provizorii/licențe provizorii, cu excepția autorizației de înființare/licenței provizorii prevăzute la pct. 16	625	
16.	Acordarea/Modificarea unei licențe provizorii pentru exploatarea capacităților de producere a energiei electrice și, după caz, a capacităților de producere a energiei electrice și termice în cogenerare cu $Pe^2 \leq 1$ MW	125	
17.	Analiza documentației anexate cererii pentru acordarea/modificarea unei autorizații de înființare sau a unei licențe, în cazurile prevăzute la pct. 1—3, pct. 5—11	2.500 ⁷⁾	
18.	Analiza documentației anexate cererii pentru acordarea /modificarea unei autorizații de înființare sau a unei licențe, în cazurile prevăzute la pct. 13 și 15	625 ⁷⁾	
19.	Analiza documentației anexate cererii pentru acordarea/modificarea unei licențe, în cazurile prevăzute la pct. 4 și 12.	500 ⁷⁾	
20.	Analiza documentației anexate cererii pentru acordarea/modificarea unei licențe, în cazurile prevăzute la pct. 14 și 16	125 ⁷⁾	
21.	Emiterea unui duplicat al autorizației de înființare/licenței	125	

¹⁾ Instituțiile publice din domeniile de învățământ și sănătate sunt scutite de plata tarifului înscris în tabelul nr. 1 pentru acordarea/modificarea de autorizații de înființare și/sau licențe.

²⁾ Pe reprezintă puterea electrică instalată a capacităților de producere a energiei electrice.

³⁾ P reprezintă puterea electrică aprobată pentru utilizatorii rețelelor electrice deținute de solicitant în care nu se include puterea electrică aferentă locurilor de producere și/sau consum de energie electrică ale acestuia.

⁴⁾ Reprezintă tariful minim de acordare a unei autorizații de înființare, bază de calcul pentru tarifele aferente autorizațiilor prevăzute la pct. 15.

⁵⁾ Reprezintă tariful minim de acordare a unei licențe pentru activitățile prevăzute la pct. 3, bază de calcul pentru tarifele aferente licențelor prevăzute la pct. 4 și 15.

⁶⁾ Reprezintă tariful minim de acordare a unei licențe pentru activitățile prevăzute la pct. 4, bază de calcul pentru tarifele prevăzute la pct. 16.

⁷⁾ Tariful de analiză:

a) se deduce din tariful de acordare sau de modificare a autorizației/licenței care se percepe în legătură cu soluționarea favorabilă a cererii respective; b) nu se restituie solicitantului, în cazul în care Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei refuză acordarea sau modificarea autorizației/licenței sau clasează solicitarea respectivă;

c) în cazul în care este egal cu tariful de acordare sau de modificare a autorizației/licenței nu se emite factură pentru plata tarifului de acordare sau de modificare a autorizației/licenței, valoarea datorată fiind achitată în avans prin tariful de analiză;

d) se datorează inclusiv de persoanele juridice din statele membre ale Uniunii Europene prevăzute la art. 10 alin. (5) din Regulamentul pentru acordarea licențelor și autorizațiilor în sectorul energiei electrice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2015, cu modificările și completările ulterioare, care solicită Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei desfășurarea în România a activității de furnizare a energiei electrice sau a activității traderului de energie electrică pe baza licenței deținute în statul membru sau unui document similar, caz în care valoarea tarifului de analiză este egală cu 2.500 lei.

⁸⁾ În situațiile prevăzute la art. 9 alin. (3) din Regulamentul pentru acordarea licențelor și autorizațiilor în sectorul energiei electrice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2015, cu modificările și completările ulterioare, pct. 1 din tabel, care se referă la capacități/instalații comune în domeniul energiei electrice și gazelor naturale nu se mai aplică tariful de acordare a autorizației prevăzut la pct. 1 din tabelul nr. 3.

2. Tariful de analiză a documentației pentru obținerea avizului furnizorilor de formare profesională

Tabelul nr. 2 — Tariful de analiză a documentației pentru obținerea avizului furnizorilor de formare profesională

Nr. crt.	Tipul documentației	Tarif (lei)
1.	Aviz furnizori de formare profesională	500

NOTĂ:

Instituțiile publice din domeniul de învățământ sunt scutite de plata tarifului înscris în tabelul nr. 2 pentru obținerea avizului furnizorilor de formare profesională.

3. Tariful perceput de la operatorii economici care desfășoară activități în sectorul gazelor naturale

Tabelul nr. 3 — Tariful pentru acordarea autorizațiilor și licențelor în sectorul gazelor naturale

Nr. crt.	Activitate	Criteriu de fundamentare	U.M.	Tariful (% din valoarea obiectivului)	Tariful lei/U.M.
1.	Acordare/Modificare autorizații	Valoarea actualizată a obiectivului conform anexei nr. 3 la Regulamentul pentru acordarea autorizațiilor de înființare și a licențelor în sectorul gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 34/2013, cu modificările și completările ulterioare (<i>regulament</i>)	lei	0,32	—
2.	Acordare licență de furnizare gaze naturale/biogaz/biometan/GNC/GNCV	Cantitatea de gaze naturale/biogaz/biometan/GNC/GNCV estimată a fi furnizată în anul în care se acordă licența	mii mc	—	0,45
3.	Acordare licență de furnizare de GPL	Cantitate de GPL estimată a fi furnizată în anul în care se acordă licența	t	—	0,70
4.	Acordare licență de furnizare de GNL	Cantitate de GNL estimată a fi furnizată în anul în care se acordă licența	t	—	0,63
5.	Acordare licență de operare a sistemelor de transport al gazelor naturale	Cantitatea de gaze naturale estimată a se transporta în anul în care se acordă licența	mii mc	—	0,25
6.	Acordare licență de operare a sistemului de distribuție, a sistemului de distribuție închis	Cantitatea de gaze naturale estimată a se distribui în anul în care se acordă licența	mii mc	—	0,35
7.	Acordare licență de operare a sistemului de înmagazinare subterană a gazelor naturale	Valoarea actualizată a obiectivului conform anexei nr. 7 la regulament	lei	0,32	—
8.	Acordare licență de operare a conductelor de alimentare din amonte aferente producției de gaze naturale	Valoarea actualizată a obiectivului conform anexei nr. 7 la regulament	lei	0,32	—
9.	Acordare licență de operare a terminalelor GNL	Valoarea actualizată a obiectivului conform anexei nr. 7 la regulament	lei	0,32	—

Tabelul nr. 4 — Tariful pentru analiza solicitărilor de acordare/modificare/prelungire a autorizațiilor de înființare/licențelor în sectorul gazelor naturale

Nr. crt.	Tipul licenței	Tariful (lei)
1.	Autorizații de înființare/Modificare autorizații	2.500
2.	Licențe — toate tipurile/modificare licențe	2.500
3.	Prelungire a valabilității autorizației de înființare/licenței	2.500

NOTĂ:

Suma achitată nu se înapoiază solicitantului în cazul retragerii cererii de autorizare/licențiere, al clasării documentației, precum și al neacordării autorizației. Tariful perceput pentru analiza documentațiilor privind acordarea/modificarea/prelungirea autorizațiilor de înființare/licențelor se facturează solicitanților la depunerea documentațiilor. Tariful perceput pentru analiza documentațiilor se deduce din tariful de acordare/modificare a autorizației de înființare/licenței.

Tabelul nr. 5 — Tarife pentru analiză documentații

Nr. crt.	Tipul documentației	Tariful (lei)
1.	Aviz de principiu consumatori izolați tip A sau tip B	500
2.	Aviz furnizori de formare profesională	500
3.	Aviz de principiu sisteme de distribuție închise	500
4.	Aviz pentru studii de fezabilitate	500

4. Tariful pentru autorizarea furnizorilor de energie electrică și gaze naturale să participe la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 1.031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității

Tabelul nr. 6 — Tariful pentru autorizarea furnizorilor de energie electrică și gaze naturale să participe la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră

Nr. crt.	Activitatea Obiectul solicitării	Tariful (lei)
1.	Acordarea/Modificarea autorizației pentru participarea la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră	1.000
2.	Analiza documentației anexate cererii pentru acordarea/modificarea unei autorizații pentru participarea la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră*)	1.000

*) Tariful de analiză:

a) se deduce din tariful de acordare a autorizației/licenței;

b) nu se restituie solicitantului, în cazul în care Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei refuză acordarea ori modificarea autorizației/licenței sau clasează solicitarea respectivă.

NOTĂ:

Instituțiile publice din domeniile de învățământ și sănătate sunt scutite de plata tarifelor înscrise în tabelul de mai sus.

ANEXA Nr. 2

TARIFUL

percept pentru emiterea de atestate și autorizații operatorilor economici care prestează servicii de proiectare, execuție, verificare și exploatare instalații electrice și de gaze naturale

1. Tariful pentru emiterea de atestate operatorilor economici care prestează servicii de proiectare, execuție, verificare și exploatare instalații electrice din sistemul electroenergetic național

Tabelul nr. 1 — Tariful pentru emiterea de atestate

Nr. crt.	Tip atestat — Categoria de activități	Tariful (lei)
1.	Atestate de tip A1, Bp, Be, Bi, B	1.600
2.	Atestate de tip A2, A3, C1A, C2A	3.100
3.	Atestate de tip A, C1B, C2B, D1, D2, E1, E2, E2PA	4.500
4.	Emiterea unui duplicat al atestatului	125

2. Tariful pentru autorizarea operatorilor economici care prestează servicii de proiectare, execuție, exploatare și de verificare în sectorul gazelor naturale și în instalațiile de utilizare gaze naturale

Tabelul nr. 2 — Tariful pentru emiterea de autorizații

Nr. crt.	Tipul autorizației	Tariful (lei)
1.	Proiectare	2.000
2.	Execuție și exploatare	3.000

Tabelul nr. 3 — Tarif pentru autorizarea persoanelor juridice ca auditori energetici

Nr. crt.	Tipul autorizației	Tariful (lei)
1.	Autorizație nouă	3.000
2.	Prelungirea valabilității autorizației existente	2.000
3.	Emitere duplicat al autorizației de auditor energetic sau al deciziei de prelungire a autorizației de auditor energetic	300
4.	Modificare autorizație auditor energetic	400

NOTĂ:

Tariful include analiza documentației transmise de solicitant pentru eliberarea autorizației de auditor energetic de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, întocmirea documentelor aferente autorizării și monitorizarea realizării auditurilor energetice.

ANEXA Nr. 3

TARIFUL

percept pentru autorizarea persoanelor fizice care desfășoară activități în sectorul energiei electrice, termice și gazelor naturale

1. Tariful pentru autorizarea electricienilor care proiectează, execută, verifică și exploatează instalații electrice

Tabelul nr. 1 — Tariful pentru autorizarea electricienilor

Nr. crt.	Tip autorizare	Tariful (lei)
1.	Gradul I	250
2.	Gradele de autorizare II, III, IV, de tip A sau de tip B	250
3.	Prelungire pentru oricare dintre gradele de autorizare, de tip A sau de tip B (inclusiv gradul I), inclusiv vizare periodică	125
4.	Gradele de autorizare II, III, IV, de tip A+B	350
5.	Prelungire pentru oricare dintre gradele de autorizare, de tip A+B, inclusiv vizare periodică	175
6.	Verificator de proiecte în domeniul instalațiilor electrice, inclusiv vizare periodică	125
7.	Responsabil tehnic cu execuția lucrărilor de instalații electrice, inclusiv vizare periodică	125
8.	Expert tehnic de calitate și extrajudiciar în domeniul instalațiilor electrice, inclusiv vizare periodică	175
9.	Emiterea unui duplicat al legitimației/adeverinței de electrician autorizat	30

2. Tariful pentru atestarea verificatorilor de proiecte și experților tehnici în sectorul gazelor naturale și pentru autorizarea și verificarea persoanelor fizice care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în domeniul gazelor naturale

Tabelul nr. 2 — Tariful pentru atestare/autorizare/prelungire legitimații persoane fizice

Nr. crt.	Tipul atestării	Tariful (lei)
1.	Verificatori de proiecte	350
2.	Prelungirea duratei de valabilitate a legitimațiilor verificatorilor de proiecte, fiecare tip	175
3.	Experți tehnici	450
4.	Prelungirea duratei de valabilitate a legitimațiilor de experți tehnici, fiecare tip	225
5.	Instalatori autorizați	250
6.	Prelungirea duratei de valabilitate a legitimațiilor instalatorilor autorizați, fiecare tip	125
7.	Eliberare duplicat legitimație	30

3. Tariful pentru autorizarea persoanelor fizice ca auditori energetici

Tabelul nr. 3 — Tariful pentru autorizarea persoanelor fizice ca auditori energetici

Nr. crt.	Tipul autorizației	Tariful (lei)
1.	Autorizație nouă	1.700
2.	Prelungirea valabilității autorizației existente	1.100
3.	Emitere duplicat al autorizației de auditor energetic sau al deciziei de prelungire a autorizației de auditor energetic	300

NOTĂ:

Tariful include analiza documentației transmise de solicitant pentru eliberarea autorizației de auditor energetic de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, întocmirea documentelor aferente autorizării și monitorizarea realizării auditurilor energetice.

4. Tariful pentru atestarea managerilor energetici

Tabelul nr. 4 — Tariful pentru atestarea managerilor energetici

Nr. crt.	Tipul autorizației	Tariful (lei)
1.	Autorizație nouă	3.000
2.	Prelungirea valabilității autorizației existente	2.000
3.	Emitere duplicat al autorizației de manager energetic sau al deciziei de prelungire a autorizației de manager energetic	300

NOTĂ:

Tariful include analiza documentației transmise de solicitant pentru eliberarea atestatului de manager energetic de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, examinarea candidatului și întocmirea documentelor aferente atestării.

ANEXA Nr. 4

**TARIFUL ȘI CONTRIBUȚIA BĂNEASCĂ
percepute anual de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei de la operatorii economici
care desfășoară activități în sectorul energiei electrice, termice și gazelor naturale**

I. Contribuția bănească percepută de la operatorii economici care desfășoară activități în sectorul energiei electrice și termice

1. Titularii licențelor acordate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru desfășurarea de activități comerciale în sectorul energiei electrice și al energiei termice produse în cogenerare au obligația de a plăti anual Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei o contribuție bănească după cum urmează:

a) pentru persoana juridică titulară de licență, contribuția care se percepe este egală cu 0,08% din cifra de afaceri realizată de aceasta în anul 2016 din activitățile comerciale ce fac obiectul licențelor pe care le deține, dar nu mai puțin de contribuția minimă de 2.500 lei, cu excepția persoanei juridice prevăzute la lit. b), c), d);

b) pentru persoana juridică deținătoare exclusiv a unei licențe pentru exploatarea comercială a capacităților de producere a energiei electrice sau de producere a energiei electrice și termice în cogenerare, cu puterea electrică instalată mai mică sau egală cu 1 MW și puterea termică instalată mai mică sau egală cu 1MW la data de 31 decembrie 2016, contribuția care se

percepe în anul 2017 este egală cu 250 lei, prin derogare de la prevederile art. 49 alin. (4) din Regulamentul pentru acordarea licențelor și autorizațiilor în sectorul energiei electrice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2015, cu modificările și completările ulterioare;

c) pentru persoana juridică deținătoare exclusiv a unei licențe pentru exploatarea comercială a capacităților de producere a energiei electrice, cu puterea electrică instalată la data de 31 decembrie 2016 mai mare de 1 MW și mai mică sau egală cu 5 MW și care nu deține capacități de producere a energiei electrice și termice în cogenerare, contribuția care se percepe în anul 2017 este egală cu 2.500 lei;

d) pentru persoana juridică deținătoare exclusiv a unei licențe pentru exploatarea comercială a capacităților de producere a energiei electrice, cu puterea electrică instalată la data de 31 decembrie 2016 mai mare de 5 MW și mai mică sau egală cu 10 MW și care nu deține capacități de producere a energiei electrice și termice în cogenerare, contribuția care se percepe în anul 2017 este egală cu 6.000 lei;

e) pentru persoana fizică deținătoare exclusiv a unei licențe pentru exploatarea comercială a capacităților de producere a energiei electrice sau de producere a energiei electrice și termice în cogenerare, cu puterea electrică instalată mai mică sau egală cu 1 MW, contribuția care se percepe este egală cu 250 lei;

f) pentru persoana juridică din statul membru al Uniunii Europene prevăzută la art. 10 alin. (5) din Regulamentul pentru acordarea licențelor și autorizațiilor în sectorul energiei electrice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2015, cu modificările și completările ulterioare, se percepe o contribuție calculată conform prevederilor de la lit. a), referitoare la cifra de afaceri realizată în România.

2. În cazul oricărei persoane juridice care intră sub incidența pct. 1 lit. a), titulară a unei unice licențe acordate de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei:

a) dacă anul 2017 este anul de expirare a valabilității sau de retragere a licenței, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei facturează titularului licenței contribuția a cărei valoare se determină astfel: valoarea calculată în conformitate cu prevederile pct. 1 se ponderează cu raportul dintre durata de valabilitate a licenței în anul 2017, exprimată în zile calendaristice, și numărul de zile ale anului calendaristic (365), dar nu poate fi mai mică de 2.500 lei;

b) prevederile de la lit. a) sunt aplicabile în situațiile în care valabilitatea licenței expiră în anul 2017 dacă nu se solicită sau nu se aprobă modificarea acelei licențe, în scopul de a se prelungi valabilitatea acesteia, cel puțin până la un termen din anul următor.

3. Instituțiile publice din domeniile de învățământ și sănătate sunt scutite de la plata contribuției bănești către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

4. Titularii de licențe [inclusiv persoanele juridice având sediul social în unul din statele membre ale Uniunii Europene prevăzute la art. 10 alin. (5) din Regulamentul pentru acordarea licențelor și autorizațiilor în sectorul energiei electrice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2015, cu modificările și completările ulterioare] vor comunica Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, prin scrisoare oficială semnată de reprezentantul legal al solicitantului sau de o persoană împuternicită de acesta, până la sfârșitul decadei a doua a lunii februarie, valoarea cifrei de afaceri realizate în anul precedent. Pentru titularii de licențe care nu transmit valoarea cifrei de afaceri specificate până la termenul prevăzut mai sus, contribuția bănească se facturează la o valoare egală cu contribuția bănească percepută de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei în anul 2016. În astfel de cazuri nu se aplică prevederile pct. 2.

5. Titularul de licență care, în cursul anului 2017, preia integral activitatea desfășurată pe baza unei licențe de același tip de către o altă persoană fizică sau juridică va asigura achitarea completă a contribuției pentru anul 2017, care îi revine titularului de licență care își încetează activitatea, dacă acesta din urmă nu mai deține nicio altă licență acordată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

Titularul de licență care, în cursul anului 2016, a preluat integral activitatea desfășurată pe baza unei licențe de același tip de către alți titulari de licențe, persoane fizice sau juridice:

a) va transmite prin scrisoarea prevăzută la pct. 4 atât valoarea cifrei de afaceri pe care a realizat-o în anul 2016, de la momentul preluării activității ce face obiectul licenței, cât și valoarea cifrei de afaceri realizate în anul 2016, până la

momentul predării activității, de către fiecare dintre deținătorii anteriori ai licenței;

b) va achita o contribuție calculată la valoarea totală rezultată din însumarea valorii cifrei de afaceri înregistrate în anul 2016 cu cea a cifrei de afaceri obținute în anul 2016 de către fiecare deținător al respectivei licențe.

6. Pentru titularii de licențe a căror contribuție bănească are o valoare superioară nivelului de 2.500 lei, aceasta se poate achita în rate trimestriale egale; termenul de achitare a fiecăreia dintre aceste rate este sfârșitul primei luni a trimestrului respectiv, cu excepția primei rate care se achită potrivit termenului scadent înscris în factura emisă de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

7. Durata de suspendare a unei licențe, care este precizată în decizia emisă în acest scop de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, nu diminuează valoarea contribuției percepute de la titularul licenței pentru anul în care se înregistrează suspendarea acesteia.

8. Regularizarea contribuției bănești constă în facturarea diferenței dintre valoarea contribuției facturate inițial, la începutul anului, și valoarea contribuției determinate pe baza cifrei de afaceri realizate în anul precedent din activitățile comerciale desfășurate de către producători (pentru producția de energie electrică sau pentru producția de energie electrică și termică livrată din unitățile descrise în licențe), operator de transport și sistem, operatori de distribuție, furnizori sau trader de energie electrică pentru desfășurarea de activități comerciale numai în sectorul energiei electrice sau pentru activități desfășurate în sectorul energiei electrice și al energiei termice livrate din unitățile descrise în licențe. Regularizarea contribuției bănești percepute pe anul 2017 se efectuează după depunerea la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei de către titularii de licențe a Raportului anual, elaborat în conformitate cu Metodologia de întocmire a Raportului anual de către titularii de licențe din sectorul energiei electrice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 32/2016.

9. Contribuția bănească încasată de la solicitantul de licență/licențe în anul acordării licenței/licențelor respective nu este supusă regularizării.

10. În cazul titularului care deține mai multe licențe acordate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, iar în cursul anului de facturare a contribuției percepute sistează desfășurarea uneia dintre activitățile reglementate prin licență, la expirarea valabilității sau la retragerea licenței respective, calculul de regularizare a contribuției bănești se efectuează astfel:

a) cifra de afaceri realizată, aferentă activității desfășurate în anul precedent, pe baza licenței a cărei valabilitate a expirat sau care a fost retrasă în cursul anului de facturare, se ponderează cu raportul dintre numărul de zile din anul de facturare/regularizare a contribuției, în care licența a fost valabilă, și numărul total de zile ale anului respectiv;

b) la regularizarea contribuției bănești, cifra de afaceri realizată — totalul aferent anului precedent, care constituie baza de calcul pentru regularizare —, este suma cifrelor de afaceri realizate din activitățile desfășurate în anul precedent pe bază de licențe, iar una dintre aceste cifre de afaceri este aceea care a fost determinată potrivit celor specificate la lit. a);

c) regularizarea contribuției bănești constă în facturarea diferenței dintre valoarea contribuției facturate inițial, la începutul anului, și valoarea contribuției determinate pe baza cifrei de afaceri realizate, stabilite conform celor specificate la lit. b).

11. La regularizarea contribuțiilor bănești, creanțele sau datoriile ce pot apărea în raport cu Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care sunt mai mici de 10 lei, se anulează.

12. Dacă în urma regularizării contribuțiilor bănești rezultă sume pe care Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei le datorează titularilor de licențe, aceste sume se vor constitui ca avans pentru contribuția bănească datorată de respectivii titulari de licențe în anul următor, numai dacă sunt îndeplinite simultan următoarele condiții:

a) au achitat contribuția bănească aferentă anului în curs;

b) dețin cel puțin o licență valabilă, atât în anul în curs, cât și în anul următor.

13. La acordarea unei licențe, solicitantul care nu este titular al unei alte licențe pentru desfășurarea de activități în sectorul energiei electrice achită Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei o contribuție bănească în valoare de 0,08% din cifra de afaceri pe care acesta a estimat că o va realiza prin prestarea activităților ce fac obiectul licenței solicitate, în anul acordării acesteia, cu excepția solicitanților care dețin sau au deținut licență în anul 2017 și care au achitat anterior contribuția bănească aferentă întregului an 2017.

14. Pentru analiza documentației transmise în vederea emiterii deciziei de aprobare a prețurilor/tarifelor în sectorul energiei electrice și termice în cogenerare, persoanele fizice și juridice vor achita o contribuție bănească de 2.500 lei dacă:

a) au obligația legală de a solicita Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei aprobarea prețurilor/tarifelor percepute în desfășurarea activităților comerciale;

b) desfășoară, potrivit legii, astfel de activități în sectorul energiei electrice, fără a fi titulari de licențe.

Această contribuție se percepe odată cu depunerea dosarului de analiză și nu se restituie solicitantului în cazul în care Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei refuză aprobarea sau în caz de restituire a documentației pe motiv că documentația nu este completă.

15. La stabilirea cifrei de afaceri pentru care se percepe contribuția bănească se au în vedere și următoarele cazuri particulare:

a) cifra de afaceri include veniturile realizate din vânzările de energie electrică și de energie termică produse în capacitățile energetice specificate în condițiile asociate licenței;

b) cifra de afaceri a Operatorului Pieței de Energie Electrică și de Gaze Naturale „OPCOM” — S.A. nu include veniturile din tranzacțiile de vânzare-cumpărare de energie electrică pentru piețele în care operatorul pieței de energie electrică are rol de contraparte;

c) cifra de afaceri nu include veniturile din tranzacțiile de energie electrică ale participanților la piața de energie electrică ce au rolul de intermediari pentru piața cu negociere dublă continuă.

16. Operatorii economici, persoane fizice și juridice, solicitanți ai acreditării pentru aplicarea sistemului de promovare prin certificate verzi, care nu sunt titulari de licență de exploatare comercială a capacității de producere a energiei electrice din surse regenerabile E-SRE pentru care se solicită acreditarea, operatorii economici care dezvoltă proiecte de centrale de producere a E-SRE cu putere instalată mai mare de 250 MW, supuși evaluării detaliate a măsurii de sprijin și notificării către Comisia Europeană, precum și operatorii economici titulari de licență de producere de energie electrică în cogenerare cu capacități instalate în centrală mai mari de 200 MW care solicită accesarea măsurii de sprijin aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009 privind stabilirea criteriilor și a condițiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă, cu modificările și completările ulterioare, supuși evaluării detaliate a notificării individuale către Comisia Europeană, achită Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei o contribuție bănească de:

a) 2.500 lei pentru operatorii economici persoane juridice, solicitanți ai acreditării pentru aplicarea sistemului de promovare prin certificate verzi, care nu sunt titulari de licență de exploatare comercială a capacității de producere a E-SRE pentru care se solicită acreditarea;

b) 600 lei pentru operatorii economici persoane fizice, solicitanți ai acreditării pentru aplicarea sistemului de promovare prin certificate verzi, care nu sunt titulari de licență de exploatare comercială a capacității de producere a E-SRE;

c) 600 lei/MW instalat pentru operatorii economici care dezvoltă proiecte de centrale electrice supuse evaluării detaliate și notificării măsurii de sprijin către Comisia Europeană.

17. Operatorii economici care solicită emiterea de avize pentru acreditarea preliminară/finală a unităților de cogenerare noi sau re tehnologizate achită Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei o contribuție bănească determinată cu formula: $T = 2500 + 200 \times P$ [lei], în care „T” reprezintă contribuția bănească, iar „P” se exprimă în [MW] și reprezintă suma puterii electrice (P(e)) și termice (P(t)) instalate.

18. În cazul falimentului titularului licenței, contribuția bănească nu se datorează de la data deschiderii procedurii falimentului titularului licenței, constatată prin hotărâre judecătorească.

II. Tariful și contribuția bănească percepute pentru desfășurarea activităților din domeniul gazelor naturale pe bază de licență

Tabelul nr. 1 — Tariful pentru desfășurarea activităților din domeniul gazelor naturale pe bază de licență

Nr. crt.	Activitate	Criteriu de fundamentare	U.M.	Tariful (lei/U.M)
1.	Furnizarea de gaze naturale/ biogaz/biometan	Cantitatea de gaze naturale	mii mc	0,45
2.	Furnizarea de GPL	Cantitate de GPL	t	0,7
3.	Furnizarea de GNL	Cantitate de GNL	t	0,63
4.	Furnizarea de GNC/GNCV	Cantitate de GNC/GNCV	mii mc	0,45
5.	Transportul gazelor naturale	Cantitatea de gaze naturale transportată	mii mc	0,25
6.	Înmagazinarea subterană a gazelor naturale	Cantitatea de gaze naturale înmagazinată în depozitele de înmagazinare subterană	mii mc	0,38

Nr. crt.	Activitate	Criteriu de fundamentare	U.M.	Tariful (lei/U.M)
7.	Distribuția gazelor naturale	Cantitatea de gaze naturale distribuită	mii mc	0,35
8.	Operarea conductelor din amonte	Cantitate de gaze naturale transportată prin conductele din amonte către clienții finali și sistemele de distribuție a gazelor naturale, conectați/conectate direct la conductele din amonte	mii mc	0,25

1. Titularii licențelor acordate de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru desfășurarea activității de administrare a piețelor centralizate de gaze naturale plătesc anual Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei o contribuție bănească.

Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei facturează contribuția ce se percepe de la fiecare titular de licență la valoarea de 0,08% din cifra de afaceri realizată de acesta în anul precedent din activitatea ce face obiectul de administrare a piețelor centralizate de gaze naturale sau la o valoare minimă, dacă rezultatul calculului efectuat este inferior sau egal cu 2.500 lei.

2. În cazul oricărei persoane fizice sau juridice, care este titular al unei licențe unice acordate de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, dacă anul 2017 este anul de expirare a valabilității sau de retragere a licenței, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei facturează titularului licenței contribuția/tariful, a cărei/cărui valoare se ponderează cu raportul dintre durata de valabilitate a licenței în anul 2017, exprimată în zile calendaristice, și numărul de zile ale anului calendaristic (365), dar nu poate fi mai mică/măi mic de 2.500 lei.

3. Titularii de licențe vor comunica Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, până la sfârșitul decadei a doua a lunii februarie, valoarea cifrei de afaceri realizate în anul precedent/cantitatea de gaze naturale estimată pentru anul 2017. Pentru titularii de licențe care nu transmit valoarea cifrei de afaceri/cantitatea estimate, specificate până la termenul precizat mai sus, contribuția bănească/tariful se facturează pe baza unei valori care este estimată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei. Valoarea cifrei de afaceri realizate în anul precedent se estimează la nivelul cifrei de afaceri realizate din ultimele rapoartări financiare ale titularului licenței. Cantitatea de gaze naturale estimată pentru anul 2017 se stabilește având în vedere datele deținute de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei ca urmare a monitorizării pieței de gaze naturale (consum an/ani precedent/precedenți, istoric tranzacții, contracte de achiziție și alte documente cu conținut relevant).

4. Titularul de licență care, în cursul anului 2017, preia integral activitatea desfășurată pe baza unei licențe de același tip de către o altă persoană fizică sau juridică va asigura achitarea completă a valorii contribuției/tarifului pentru anul 2017, ce îi revine titularului de licență care își încetează activitatea.

5. Pentru titularii de licențe a/al căror contribuție bănească/tarif are o valoare superioară nivelului de 2.500 lei, aceasta/acesta se poate achita în rate trimestriale egale; termenul de achitare a fiecăreia dintre aceste rate este sfârșitul primei luni a trimestrului respectiv, cu excepția primei rate care se achită potrivit termenului scadent înscris în factura emisă de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

6. Durata de suspendare a unei licențe, care este precizată în decizia emisă în acest scop de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, nu diminuează valoarea

contribuției/tarifului percepute/perceput de la titularul licenței pentru anul în care se înregistrează suspendarea acesteia/acestuia.

7. Regularizarea valorii contribuției bănești/tarifului constă în facturarea diferenței dintre valoarea contribuției/tarifului facturate/facturat inițial pe baza declarației pe propria răspundere și valoarea contribuției/tarifului determinate/determinat pe baza cifrei de afaceri realizate/ cantității realizate în anul precedent din activitățile comerciale desfășurate în sectorul gazelor naturale.

8. Perioada de regularizare a valorii contribuției bănești/tarifului este cuprinsă între 1 martie—15 martie a anului următor celui de referință, supus regularizării, având în vedere faptul că raportarea lunii decembrie se face în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) din Metodologia de monitorizare a pieței de gaze naturale, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 5/2013. Pentru titularii de licențe de furnizare GPL, GNL, biogaz/biometan sau GNC/GNCV, perioada de regularizare a valorii tarifului este cuprinsă între 1 martie—15 martie a anului următor celui de referință, supus regularizării, luând în considerare cantitățile realizate în anul anterior, declarate până în data de 31 ianuarie 2017. Declarația se transmite prin e-mail la adresa anre@anre.ro, prin fax nr. 021—312.43.65 sau prin poștă la adresa str. Constantin Nacu nr. 3, București, sectorul 2, cod poștal 020995.

9. La acordarea unei licențe pentru desfășurarea de activități în sectorul gazelor naturale, titularul acesteia achită Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei un tarif conform tabelului nr. 1/o contribuție bănească în valoare de 0,08% din cifra de afaceri estimată a se realiza prin prestarea activităților ce fac obiectul licenței respective.

10. La regularizarea valorii contribuțiilor bănești/tarifelor, creanțele sau datorile ce pot apărea în raport cu Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care sunt mai mici de 10 lei, se anulează.

11. Dacă în urma regularizării valorii contribuțiilor bănești/tarifelor rezultă sume pe care Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei le datorează titularilor de licențe, aceste sume se vor constitui ca avans pentru valoarea contribuției bănești/tarifului datorate/datorat de respectivii titulari de licențe în anul următor, numai dacă sunt îndeplinite simultan următoarele condiții:

a) au achitat valoarea contribuției bănești/tarifului aferente/aferent anului în curs;

b) dețin cel puțin o licență valabilă, atât în anul în curs, cât și în anul următor.

12. Valoarea contribuției bănești/tarifului anual percepute/perceput de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei de la un solicitant de licență/titular de licență nu poate fi mai mică de 2.500 lei.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 22

din 25 octombrie 2016

Dosar nr. 2.458/1/2016/HP/P

Mirela Sorina Popescu — președintele Secției penale a
Înaltei Curți de Casație și
Justiție, președintele completului

Daniel Grădinaru — judecător la Secția penală

Leontina Șerban — judecător la Secția penală

Silvia Cerbu — judecător la Secția penală

Valentin Horia Șelaru — judecător la Secția penală

Săndel Lucian Macavei — judecător la Secția penală

Ana Maria Dascălu — judecător la Secția penală

Aurel Gheorghe Ilie — judecător la Secția penală

Simona Cristina Neniță — judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de către Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 843/86/2016/a1, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarelor probleme de drept: ***dacă pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică lucrătorii specializați din cadrul poliției prevăzuți de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală necesită aviz de poliție judiciară sau este suficient ca aceste persoane să îndeplinească condițiile legale pentru a obține avizul.***

Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, conform considerentelor prezentate în paragraful 49 din Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale, lucrătorii specializați din cadrul poliției care pot obține avizul de poliție judiciară sunt organe de cercetare penală speciale.

Dacă lucrătorii Departamentului de Informații și Protecție Internă/Serviciul de Informații și Protecție Internă au calitatea de lucrători specializați din cadrul poliției, în accepțiunea prevăzută de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 274 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată participă doamna Iulia Humă, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 276 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Irina Kuglay, procuror în cadrul Secției judiciare.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 2.458/1/2016 aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, arătând că la data de 3 octombrie 2016 a fost depus raportul întocmit în cauză de către judecătorul-raportor, domnul Daniel Grădinaru, raportul fiind comunicat părților la aceeași dată potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală, iar la data de 21 octombrie 2016 inculpatul P.F.V., prin avocat, a depus la dosar punctul său de vedere privind chestiunile de drept supuse judecății.

Totodată, precizează că la dosar au fost trimise punctele de vedere ale magistraților de la Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel Târgu Mureș, care, după caz, au făcut referire și la punctele de vedere ale unora dintre instanțele arondate.

Prin Adresa nr. 1.004/C/1.788/III-5/2016 din data de 22 septembrie 2016, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția judiciară, Serviciul judiciar penal, a comunicat faptul că Secția judiciară a unității de parchet sus-menționate nu are în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la problemele de drept cu care a fost sesizată instanța, fiind depuse și concluzii scrise în sensul că, în temeiul art. 475— 477 din Codul de procedură penală, sesizarea este inadmisibilă.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecător Mirela Sorina Popescu, constatând că nu sunt alte cereri sau excepții de formulat, a solicitat doamnei procuror Irina Kuglay să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problemele supuse dezbaterii în Dosarul nr. 2.458/1/2016/HP/P, respectiv: ***dacă pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică lucrătorii specializați din cadrul poliției prevăzuți de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală necesită aviz de poliție judiciară sau este suficient ca aceste persoane să îndeplinească condițiile legale pentru a obține avizul.***

Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, conform considerentelor prezentate în paragraful 49 din Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale, lucrătorii specializați din cadrul poliției care pot obține avizul de poliție judiciară sunt organe de cercetare penală speciale.

Dacă lucrătorii Departamentului de Informații și Protecție Internă/Serviciul de Informații și Protecție Internă au calitatea de lucrători specializați din cadrul poliției, în accepțiunea prevăzută de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, doamna procuror Irina Kuglay, procuror în cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a invocat în această cauză inadmisibilitatea sesizării prealabile, arătând că niciuna din cele trei întrebări adresate Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nu întrunește condițiile pentru a învesti acest complet să se pronunțe printr-o hotărâre de dezlegare a unor probleme de drept.

Procurorul a arătat că, pe de o parte, problema pe care o ridică interpretarea dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală nu este o veritabilă problemă de drept, întrucât textul de lege este neechivoc.

Astfel, art. 142 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală enumeră categoriile de persoane cărora li se conferă abilitarea legală de a pune în executare, din poziția procurorului, supravegherea tehnică. În forma inițială, textul enumera trei categorii de persoane: organele de cercetare penală, lucrătorii specializați din cadrul poliției și alte organe specializate ale statului.

Acestea sunt categorii diferite, cărora legiuitorul le-a acordat, distinct, independent uneia de cealaltă, vocația legală de a pune în executare supravegherea tehnică. Enumerarea cu caracter limitativ pe care a făcut-o legiuitorul nu lasă loc vreunei interpretări extensive: oricare dintre acestea avea, în redactarea inițială a legii, abilitarea de a executa actul procedural, fără ca vreo condiție suplimentară, neexprimată de text — cum ar fi aceea ca abilitarea vreuneia dintre aceste categorii ar depinde de atribute specifice alteia — să poată fi în mod rezonabil dedusă pe cale de interpretare.

Concluzia se menține și după ce textul inițial fiind declarat neconstituțional în privința ultimei categorii articolul a fost modificat astfel încât în prezent el prevede, enumeră, numai două categorii de persoane: organele de cercetare penală sau lucrătorii specializați din cadrul poliției. Enumerarea are caracter disjunctiv, ceea ce semnifică indicarea unor categorii distincte, separate, exclusive (fie una, fie cealaltă). Dacă legiuitorul ar fi intenționat să subsumeze una dintre categorii celeilalte, este evident că nu ar fi utilizat această tehnică de redactare, a enumerării disjunctive, ci ar fi indicat numai o singură categorie, aceea care ar fi întrunit toate presupusele condiții.

Așadar, nimic din această redactare ori din redactarea anterioară nu ridică problema dacă abilitarea legală a lucrătorilor specializați din cadrul poliției de a executa mandatele ar fi sau nu influențată, condiționată, de trăsături specifice celeilalte categorii, care este separat prevăzută.

Or, o interpretare nu doar singulară, ci și nejudicioasă, lipsită de suport logic, a unui text altminteri neechivoc nu poate constitui, în opinia procurorului, premisa sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru o dezlegare preliminară, situația fiind echivalentă inexistenței unei reale probleme de drept.

Privitor la cea de-a doua întrebare, s-a arătat că autorul sesizării solicită instanței de dezlegare să dea o interpretare considerentelor Curții Constituționale.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, dezlegarea dată de instanța supremă unor probleme de drept „nu poate primi decât interpretarea și aplicarea unitară a conținutului dispoziției legale, în sensul de acte normative, iar nu și a deciziilor Curții Constituționale și a efectelor pe care acestea le produc”. Prin urmare, o procedură prin care instanța se pronunță în legătură cu efectele deciziilor Curții Constituționale este inadmisibilă, având ca obiect starea legii, în loc de interpretarea și aplicarea unitară a acesteia.

În același sens și instanța supremă a arătat că efectele deciziilor Curții Constituționale nu pot fi interpretate, în procesul de aplicare a legii, de către alte instituții ale statului, întrucât un atare demers ar genera o știrbire a competenței sale exclusive în materie.

Privitor la cea de-a treia întrebare, procurorul a arătat că, ceea ce se solicită, în esență, este ca instanța de dezlegare să stabilească dacă lucrătorii din cadrul D.I.P.I./S.I.P.I. fac parte din vreuna dintre categoriile de organe la care se referă art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, autorul sesizării arătând, între altele, că nici dispozițiile codului, nici considerentele deciziei Curții Constituționale și nici legislația specială, exhaustiv prezentată, nu definesc și nu clarifică condițiile pe care trebuie să le îndeplinească persoanele prevăzute în art. 142 alin. (1) din sintagma lucrători specializați din cadrul poliției pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică”.

Acest demers este inadmisibil, în opinia procurorului, întrucât, pe de o parte, se solicită aplicarea legii în concret la o situație particulară, iar, pe de altă parte, se solicită instanței de dezlegare să adauge la lege condiții neprevăzute de aceasta.

Astfel, pe de o parte, a stabili dacă un anume subiect de drept se circumscrie unei ipoteze legale reprezintă o aplicare în concret a dispoziției legale la speță, și nu constituie o problemă de drept în sensul art. 475 din Codul de procedură penală.

Pe de altă parte, nici omisiunea legii de a reglementa, suplimentar celor pe care le enunță expres, și alte condiții pe

care să le îndeplinească „persoanele care pun în executare” măsura supravegherii nu are aptitudinea de a constitui o problemă de drept în înțelesul aceleiași norme.

Dispozițiile procesual penale instituie explicit, în art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, două condiții pe care, îndeplinindu-le, un oficial are abilitarea de a pune în executare mandatul: să fie specializat în atare activități, adică să aibă pregătirea profesională care să îi permită realizarea tehnică a operațiunii, și să funcționeze în cadrul poliției.

S-a mai arătat, de asemenea, că opinia autorului sesizării în sensul că aceste condiții ar trebui dezvoltate în cuprinsul altor reglementări legale nu echivalează însă cu identificarea, în această presupusă omisiune, a unei probleme de drept.

Pentru aceste considerente, în final procurorul a solicitat respingerea ca inadmisibilă a sesizării formulate de Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 843/86/2016/a1.

Președintele completului, doamna judecător Mirela Sorina Popescu, președinte al Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterea închisă, iar Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reținut dosarul în pronunțare cu privire la admisibilitatea sesizării.

ÎNALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 7 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 843/86/2016/a1, Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, în temeiul art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarelor probleme de drept: *dacă pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică lucrătorii specializați din cadrul poliției prevăzuți de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală necesită aviz de poliție judiciară sau este suficient ca aceste persoane să îndeplinească condițiile legale pentru a obține avizul.*

Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, conform considerentelor prezentate în paragraful 49 din Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale, lucrătorii specializați din cadrul poliției care pot obține avizul de poliție judiciară sunt organe de cercetare penală speciale.

Dacă lucrătorii Departamentului de Informații și Protecție Internă/Serviciul de Informații și Protecție Internă au calitatea de lucrători specializați din cadrul poliției, în accepțiunea prevăzută de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală.

II. Expunerea succintă a cauzei:

Din cuprinsul încheierii de sesizare a reieșit că prin Rechizitoriul nr. 130/P/2015 din 22 februarie 2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — DNA — Serviciul Teritorial Suceava s-a dispus trimiterea în judecată a mai multor persoane, printre care și a inculpatului P.F.V., pentru săvârșirea a patru infracțiuni de luare de mită, fapte prevăzute de art. 289 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 și art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000, două infracțiuni de trafic de influență, fapte prevăzute de art. 291 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 și art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, și trei infracțiuni de fals în declarații, fapte prevăzute de art. 326 din Codul penal, cu aplicarea art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, totul cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Codul penal.

În fața judecătorului de cameră preliminară din cadrul instanței investite cu rechizitoriu, inculpatul P.F.V. a invocat cereri și excepții ce au vizat în special neregularitatea actului de sesizare și nelegalitatea probelor obținute prin punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, cereri și

excepții ce au fost respinse prin Încheierea din camera de consiliu din data de 21 martie 2016, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Suceava, care a constatat, în baza art. 342 raportat la art. 346 din Codul de procedură penală, legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecării cauzei cu privire la inculpați.

Împotriva încheierii a formulat contestație inculpatul P.F.V., care a reiterat cererile și excepțiile invocate în fața judecătorului de cameră preliminară de la instanța investită prin rechizitoriu.

Excepțiile și cererile referitoare la nelegalitatea probelor obținute ca urmare a punerii în executare a mandatelor de supraveghere tehnică au făcut trimitere la Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale prin care s-a constatat că sintagma „ori de alte organe specializate ale statului” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală este neconstituțională.

Verificând cererile și excepțiile prezentate de inculpatul contestator, judecătorul de cameră preliminară investit cu soluționarea contestației a constatat, pe baza relațiilor transmise de autoritățile competente, că mandatele de supraveghere tehnică emise în prezenta cauză au fost puse în executare de către lucrători din cadrul Serviciului de Informații și Protecție Internă Suceava.

Prin Adresa nr. 88/111—13 din 22 aprilie 2016, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Suceava a susținut că în cadrul Serviciului de Informații și Protecție Internă Suceava funcționează lucrători specializați din cadrul poliției, potrivit art. 142 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură penală, această categorie neincluzându-se în sintagma „alte organe specializate ale statului” ce a făcut obiectul excepției de neconstituționalitate admise prin Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale.

Solicitând relații cu privire la punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică emise în cauză, MAI — Departamentul de Informații și Protecție Internă a comunicat, prin Adresa nr. 16.400.540 din 22 aprilie 2016, că Departamentul de Informații și Protecție Internă este structură specializată în Ministerul Afacerilor Interne ce intră în categoria organelor specializate ale statului cu atribuții în domeniul siguranței naționale, instituția făcând parte din categoria „*alte organe specializate ale statului*”, sintagmă declarată neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016 a Curții Constituționale a României, răspuns menținut și prin Adresa MAI — Departamentul de Informații și Protecție Internă nr. 1.640.751 din 6 iunie 2016.

Prin Adresa nr. 2.100.675/MMD din 3 mai 2016, MAI—DIPI — Serviciul de Informații și Protecție Internă Suceava a confirmat faptul că mandatele de supraveghere tehnică din cauză au fost puse în executare de lucrători din cadrul SIPI Suceava care nu au calitatea de organe de cercetare sau urmărire penală, nu dețin avize de ofițeri de poliție judiciară și nu fac parte din categoria lucrătorilor specializați din cadrul poliției.

Ulterior, prin Adresa nr. 2.100.687 din 27 mai 2016, MAI—DIPI — Serviciul de Informații și Protecție Internă Suceava a precizat că persoanele din cadrul SIPI Suceava care au pus efectiv în executare mandatele de supraveghere tehnică sunt lucrători specializați în efectuarea activităților de punere în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică și au statutul profesional de polițiști, fiindu-le aplicabile dispozițiile Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru susținerea punctului de vedere exprimat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Suceava referitor la existența unei practici prin care se reține calitatea de lucrători specializați din cadrul poliției a personalului D.I.P.I./S.I.P.I., la dosarul cauzei au fost depuse Încheierea nr. 452 din 30 martie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală,

pronunțată în Dosarul nr. 870/1/2015, și Încheierea nr. 486 din 6 aprilie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, pronunțată în Dosarul nr. 2.246/2/2016.

Prin Încheierea de sesizare din data de 7 iunie 2016, Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a reținut că problema de drept ridicată în cauză este:

— *Dacă pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică lucrătorii specializați din cadrul poliției prevăzuți de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală necesită aviz de poliție judiciară sau este suficient ca aceste persoane să îndeplinească condițiile legale pentru a obține avizul.*

— *Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, conform considerentelor prezentate în paragraful 49 din Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale, lucrătorii specializați din cadrul poliției care pot deține avizul de poliție judiciară sunt organe de cercetare penală speciale.*

— *Dacă lucrătorii Departamentului de Informații și Protecție Internă/Serviciul de Informații și Protecție Internă au calitatea de lucrători specializați din cadrul poliției, în accepțiunea prevăzută de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală.*

Drept urmare, în conformitate cu dispozițiile art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, a dispus sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile referitoare la problemele arătate.

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (2) din Codul de procedură penală a dispus suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

III. Punctul de vedere al completului care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție Asupra admisibilității sesizării:

Judecătorul de cameră preliminară a apreciat că în cauză sunt îndeplinite condițiile cerute de art. 475 din Codul de procedură penală sub aspectul admisibilității sesizării.

Astfel, s-a reținut că judecătorul de cameră preliminară a fost investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, respectiv a contestației formulate împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară de la instanța investită cu rechizitoriu.

Întrucât în cauză s-au invocat cereri și excepții ce vizează legalitatea administrării probelor și nulitatea relativă a acestora, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că de lămurirea problemei de drept puse în discuție depinde soluționarea pe fond a cauzei, nu numai cu privire la contestația formulată de inculpat, ci și cu privire la stabilirea vinovăției acestuia pe fondul cauzei.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 342 din Codul de procedură penală, obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Potrivit art. 282 alin. (1) din Codul de procedură penală, încălcarea oricăror dispoziții legale în afara celor prevăzute de art. 281 din Codul de procedură penală determină nulitatea actului atunci când, prin nerespectarea dispozițiilor legale, s-a adus o vătămare drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului, iar, potrivit alin. (4) lit. a) din text, încălcarea dispozițiilor legale prevăzute de alin. (1) poate fi invocată până la închiderea procedurii de cameră preliminară dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în această procedură.

Având în vedere aceste dispoziții legale coroborate cu cele ale art. 102 din Codul de procedură penală care reglementează excluderea probelor obținute în mod nelegal, judecătorul de cameră preliminară a subliniat importanța deosebită pe care o reprezintă lămurirea problemei de drept puse în discuție, atât în

ceea ce privește soluționarea contestației formulate în condițiile art. 347 din Codul de procedură penală și pronunțarea uneia dintre soluțiile prevăzute de art. 346 din Codul de procedură penală, cât și asupra fondului cauzei cu privire la susținerea acuzației în materie penală și posibilitatea instanței de fond de a rezolva acțiunea penală prin pronunțarea uneia dintre soluțiile prevăzute de art. 396 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Judecătorul de cameră preliminară, consultând jurisprudența în materie, a constatat totodată că asupra chestiunii de drept puse în discuție Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Asupra chestiunii de drept:

Potrivit dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală în forma actuală, după modificarea prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016, „*procurorul pune în executare supravegherea tehnică ori poate dispune ca aceasta să fie efectuată de organul de cercetare penală sau lucrători specializați din cadrul poliției*”.

Codul de procedură penală stabilește în art. 30 lit. a) și b) și art. 55 alin. (1) că procurorul și organele de cercetare penală sunt organe judiciare și, respectiv, organe de urmărire penală, neexistând nicio dispoziție care să definească sintagma „lucrători specializați din cadrul poliției”.

Organele de cercetare penală în general, precum și cele de cercetare penală ale poliției judiciare își găsesc reglementarea în dispozițiile Legii nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată, precum și ale Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, care arată în mod clar condițiile pe care trebuie să le îndeplinească personalul, modul de numire și atribuțiile acestuia.

Din analiza legislației speciale prezentate anterior, respectiv Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată, Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, precum și a Legii nr. 360/2002 privind statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, lucrătorii specializați din cadrul poliției nu sunt definiți, neavând o reglementare expresă.

Potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (2) din Legea nr. 218/2002, republicată, personalul Poliției Române se compune din polițiști, alți funcționari publici și personal contractual.

Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare, stabilește la lit. A pct. 1 că Poliția Română este instituție și structură aflată în subordinea/în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, fiind enumerate încă alte 23 de unități, instituții și structuri aflate în subordine, printre care, la lit. A pct. 3, Poliția de Frontieră Română, iar la lit. A pct. 7, Departamentul de Informații și Protecție Internă, structură ce este prezentată și în dispozițiile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, ce a pus în executare mandatele de supraveghere tehnică în prezenta cauză.

Totodată, s-a constatat că Poliția Română este organizată în unități, structuri, direcții centrale și teritoriale, printre care Direcția de Ordine Publică, Direcția de Investigații Criminale, Direcția de Constatare a Criminalității Organizate, Direcția de Investigare a Criminalității Economice, Direcția Rutieră, Direcția Arme Explozibile și Substanțe Periculoase, Direcția de Poliție Transporturi, Direcția Anticorupție, Direcția Operațiuni Speciale, Serviciul pentru Intervenții și Acțiuni Speciale, Direcția Control Intern, Serviciul de Poliție Canină, Sanitar Veterinar și pentru Siguranța Alimentelor etc., precum și servicii specializate, cadrul legal general care reglementează activitatea acestora fiind tot Legea nr. 218/2002, republicată, și Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal a modificat Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu modificările și completările ulterioare, introducând dispoziții noi, precum că în vederea desfășurării activităților prevăzute de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, în cadrul Ministerului Public și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism funcționează prin detașare ofițeri sau agenți de poliție judiciară sub directa conducere și controlul nemijlocit al procurorilor, în limita posturilor prevăzute de lege.

Dispoziții similare privind încadrarea cu ofițeri și agenți de poliție judiciară ce își desfășoară activitatea sub directa conducere, supraveghere și control al procurorului se regăsesc și în art. 6 și art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Față de dispozițiile legale mai sus enumerate, în opinia judecătorului, sintagma „lucrători specializați din cadrul poliției” rămâne fără reglementare atât timp cât aceștia nu sunt organe de cercetare penală conform art. 30 lit. a) din Codul de procedură penală, organe de cercetare penală ale poliției judiciare conform art. 27 din Legea nr. 218/2002, republicată, și art. 55 alin. (4) din Codul de procedură penală și nici ofițerii sau agenții de poliție judiciară prezentați în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016.

Judecătorul de cameră preliminară a mai constatat că, în paragraful 49 al Deciziei nr. 51/2016 a Curții Constituționale, deopotrivă obligatoriu, precum și în dispozitivul deciziei, se reține ca fiind justificată opțiunea legiuitorului ca mandatul de supraveghere tehnică să fie pus în executare de către procuror și organele de cercetare penală care sunt organe judiciare conform art. 30 din Codul de procedură penală, precum și de către lucrătorii specializați din cadrul poliției, în condițiile în care aceștia pot deține avizul de ofițeri de poliție judiciară în condițiile art. 55 alin. (5) din Codul de procedură penală.

Paragraful 49 al Deciziei nr. 51/2016 a Curții Constituționale face trimitere la posibilitatea obținerii avizului de către lucrătorii specializați din cadrul poliției în condițiile art. 55 alin. (5) din Codul de procedură penală, indicând astfel necesitatea îndeplinirii unei condiții prealabile de către aceștia. Art. 55 alin. (5) din Codul de procedură penală, la care face trimitere paragraful 49 al Deciziei Curții Constituționale nr. 51/2006, vizează atribuțiile organelor de cercetare penală speciale care, potrivit textului, sunt îndeplinite de ofițeri anume desemnați în condițiile legii, care au primit avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ceea ce conduce la ideea că lucrătorii specializați din cadrul poliției nu sunt organe de cercetare penală ale poliției judiciare, întrucât dacă ar fi fost așa s-ar fi făcut trimitere la dispozițiile art. 55 alin. (4) din Codul de procedură penală, care reglementează atribuțiile acestei categorii de organe de urmărire penală și arată expres că sunt îndeplinite de lucrători specializați din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, în fapt Ministerul Afacerilor Interne.

Potrivit art. 57 alin. (2) din Codul de procedură penală, organele de cercetare penală speciale efectuează acte de urmărire penală numai în condițiile art. 55 alin. (5) și (6) din același cod, corespunzător structurii din care fac parte, în cazul săvârșirii infracțiunilor de către militari sau în cazul infracțiunilor de corupție și de serviciu prevăzute de Codul penal săvârșite de către personalul navigant al marinei civile, dacă fapta a pus sau a putut pune în pericol siguranța navei sau a navigației ori

a personalului. De asemenea, organele de cercetare penală speciale pot efectua, în cazul infracțiunilor contra securității naționale prevăzute în titlul X din Codul penal și al infracțiunilor de terorism, din dispoziția procurorului, punerea în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică.

Judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de Apel Suceava consideră că interpretarea sistematică sau teleologică a sintagmei „lucrători specializați din cadrul poliției” nu conduce la stabilirea fără echivoc a acestei categorii de persoane, iar o interpretare literală a sintagmei, pornind de la sensul cuvintelor folosite, ar crea o situație paradoxală atât timp cât în cadrul poliției lucrători sunt și funcționarii publici, și personalul contractual, iar termenul de poliție se regăsește și în legislația specială care reglementează activitatea Poliției de Frontieră, Poliției Locale și Poliției Militare etc.

Astfel că, deși mandatele de supraveghere tehnică sunt, potrivit dispozițiilor art. 139 alin. (1) din Codul de procedură penală, emise de judecătorul de drepturi și libertăți atunci când sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de lege, pentru punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică de către lucrătorii specializați din cadrul poliției prevăzuți de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, Codul de procedură penală și legislația specială nu conțin reglementări care să definească și să arate condițiile pe care trebuie să le îndeplinească această categorie de personal.

Potrivit art. 6 și 9 din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, raportat la art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, Departamentul de Informații și Protecție Internă este structură specializată a Ministerului Afacerilor Interne care desfășoară activități de informații, contrainformații și securitate în vederea asigurării ordinii publice, prevenirii și combaterii amenințărilor la adresa securității naționale, privind misiunile, personalul, patrimoniul și informațiile clasificate în cadrul ministerului.

Structura Departamentului de Informații și Protecție Internă este formată din aparatul central cu direcții generale/diviziuni și structuri independente și aparatul teritorial cu servicii județene de informații și protecție internă.

Personalul Departamentului de Informații și Protecție Internă este compus din funcționari publici cu statut special și personal contractual care au drepturile și obligațiile prevăzute de Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare.

Or, întrucât dispozițiile Codului de procedură penală, legislația specială și considerentele prezentate în paragraful 49 al Deciziei nr. 51/2016 a Curții Constituționale nu definesc și nu clarifică condițiile pe care trebuie să le îndeplinească persoanele prezentate în art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală din sintagma „lucrători specializați din cadrul poliției pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică”, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că se impune pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept enunțate.

IV. Punctele de vedere ale procurorului și părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Suceava, cu ocazia dezbaterilor din ședința din camera de consiliu din data de 7 iunie 2016, a arătat că se opune sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât apreciază că sintagma „lucrători specializați din cadrul poliției” așa cum este prevăzută de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală nu reprezintă o chestiune de drept pentru care este necesar a fi pronunțată o hotărâre prealabilă pentru a fi lămurită. A făcut trimitere la dispozițiile legale în vigoare pentru interpretarea acestei sintagme. Astfel, a apreciat că sesizarea nu face obiectul art. 475 din Codul de procedură penală, arătând că

paragraful 49 al Deciziei nr. 51/2016 a Curții Constituționale dezleagă și analizează sintagma „lucrători specializați din cadrul poliției”.

Apărătorii inculpatului contestator și ai intimaților au arătat că în cauză sunt îndeplinite condițiile cerute de art. 475 din Codul de procedură penală atât sub aspectul admisibilității sesizării, cât și sub aspectul chestiunii de drept care nu a fost clarificată printr-o hotărâre prealabilă sau prin intermediul unui recurs în interesul legii soluționat sau aflat pe rolul instanței competente.

V. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele judecătorești arondate

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală s-a solicitat punctul de vedere al instanțelor judecătorești asupra chestiunilor de drept supuse dezlegării:

„Dacă pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică lucrătorii specializați din cadrul poliției prevăzuți de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală necesită aviz de poliție judiciară sau este suficient ca aceste persoane să îndeplinească condițiile legale pentru a obține avizul.

Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, conform considerentelor prezentate în paragraful 49 din Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale, lucrătorii specializați din cadrul poliției care pot obține avizul de poliție judiciară sunt organe de cercetare penală speciale.

Dacă lucrătorii Departamentului de Informații și Protecție Internă/Serviciul de Informații și Protecție Internă au calitatea de lucrători specializați din cadrul poliției, în accepțiunea prevăzută de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală”.

Au comunicat puncte de vedere asupra problemelor de drept în discuție: Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel Târgu Mureș, care, după caz, au făcut referire și la punctele de vedere ale unora dintre instanțele arondate.

a) Cu privire la problema de drept supusă dezlegării, respectiv *dacă pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică lucrătorii specializați din cadrul poliției necesită aviz de poliție judiciară sau este suficient ca aceste persoane să îndeplinească condițiile legale pentru a obține avizul, opinia majoritară* exprimată de instanțe este în sensul că, pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, lucrătorii specializați din cadrul poliției prevăzuți de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală necesită aviz de poliție judiciară (Judecătoria Mizil, Curtea de Apel Oradea, Tribunalul Dolj, Tribunalul Olt, Judecătoria Balș, Tribunalul Gorj, Curtea de Apel Bacău, Judecătoria Moinești, Curtea de Apel București — Secția I penală, Tribunalul București Secția I penală, judecătoriile sectoarelor 1—6 București, Judecătoria Alexandria, Curtea de Apel Brașov (o parte dintre magistrații instanței au exprimat această opinie, respectiv Tribunalul Covasna, Judecătoria Rupea, Judecătoria Lugoj), Curtea de Apel Galați — Secția penală, Judecătoria Galați — Secția penală, Judecătoria Brăila.

Opinia minoritară exprimată de instanțe este în sensul că pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică este suficient ca lucrătorii specializați din cadrul poliției prevăzuți de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală să îndeplinească condițiile legale pentru a obține avizul (Tribunalul Prahova, Judecătoria Ploiești, Judecătoria Pașcani, Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, Curtea de Apel Brașov, Tribunalul Brașov, Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov,

Curtea de Apel Timișoara, Tribunalul Timiș, Curtea de Apel Târgu Mureș).

b) Cu privire la problema de drept supusă dezlegării, respectiv *dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, conform considerentelor prezentate în paragraful 49 din Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale, lucrătorii specializați din cadrul poliției care pot obține avizul de poliție judiciară sunt organe de cercetare penală speciale*, **opinia majoritară** exprimată de instanțe este în sensul că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, conform considerentelor prezentate în paragraful 49 din Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale, lucrătorii specializați din cadrul poliției care pot obține avizul de poliție judiciară nu sunt organe de cercetare penală speciale (Tribunalul Prahova, Judecătoria Ploiești, Judecătoria Mizil, Tribunalul Olt, Judecătoria Balș, Tribunalul Gorj, Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, Curtea de Apel București — Secția I penală, Tribunalul București, judecătoriile sectoarelor 1—6 București, Judecătoria Bolintin-Vale, Judecătoria Videle, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Timișoara, Tribunalul Timiș, Curtea de Apel Galați, Judecătoria Galați). **Opinia minoritară** exprimată de instanțe este în sensul că lucrătorii specializați din cadrul poliției care pot obține avizul de poliție judiciară sunt organe de cercetare penală speciale (Tribunalul Dolj, Judecătoria Pașcani, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Covasna, Tribunalul Brașov, Judecătoria Rupea, Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov, Judecătoria Brăila, Curtea de Apel Târgu Mureș, Judecătoria Luduș).

c) Cu privire la problema de drept supusă dezlegării, respectiv *dacă lucrătorii Departamentului de Informații și Protecție Internă/Serviciul de Informații și Protecție Internă au calitatea de lucrători specializați din cadrul poliției, în accepțiunea prevăzută de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală*, **opinia majoritară** exprimată de instanțe este în sensul că lucrătorii Departamentului de Informații și Protecție Internă/Serviciul de Informații și Protecție Internă nu au calitatea de lucrători specializați din cadrul poliției, în accepțiunea prevăzută de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală (Tribunalul Prahova, Judecătoria Ploiești, Judecătoria Mizil, Tribunalul Olt, Judecătoria Balș, Judecătoria Pașcani, Tribunalul București, judecătoriile sectoarelor 1—6 București, Judecătoria Bolintin-Vale, Curtea de Apel Galați, Judecătoria Galați).

Opinia minoritară exprimată de instanțe este în sensul că lucrătorii Departamentului de Informații și Protecție Internă/Serviciul de Informații și Protecție Internă au calitatea de lucrători specializați din cadrul poliției, în accepțiunea prevăzută de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală (Curtea de Apel Oradea, Tribunalul Dolj, Curtea de Apel București — Secția I penală, Judecătoria Alexandria, Judecătoria Turnu Măgurele, Judecătoria Videle, Curtea de Apel Brașov, Tribunalul Covasna, Judecătoria Rupea, Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov, Curtea de Apel Timișoara, Tribunalul Timiș, Judecătoria Brăila, Curtea de Apel Târgu Mureș).

VI. **Opinia specialiștilor consultați**

Nu s-au solicitat opinii ale specialiștilor în domeniul dreptului penal.

VII. **Examenul jurisprudenței în materie**

1. *Jurisprudența națională relevantă*

În materialul transmis de curțile de apel a fost identificată ca fiind relevantă doar Încheierea judecătorului de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Suceava, pronunțată la data de 13 aprilie 2016 în Dosarul nr. 43.886/2016/a1, definitivă prin Încheierea nr. 52 din 24 iunie 2016, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Suceava.

Prin aceasta s-a reținut, printre altele, că lucrătorii de poliție din cadrul D.I.P.I., ce au pus în executare mandatele de supraveghere provizorii emise de procurorul Direcției Naționale Anticorupție — Serviciul Teritorial Suceava față de inculpatul Ș.D., fac parte din categoria „*lucrătorilor specializați din cadrul poliției*”, categorie prevăzută expres de dispozițiile art. 142

alin. (1) din Codul de procedură penală și validată de Curtea Constituțională ca îndeplinind exigențele de constituționalitate pentru a pune în executare mandatele de supraveghere.

S-a considerat că este relevant paragraful 49 din motivarea Deciziei nr. 51 din 16 februarie 2016 a Curții Constituționale, în care se arată că este justificată opțiunea legiuitorului ca mandatul de supraveghere tehnică să fie pus în executare de procuror și organul de cercetare penală, care sunt organe judiciare, conform art. 30 din Codul de procedură penală, precum și de către lucrătorii specializați din cadrul poliției, în condițiile în care aceștia pot deține avizul de ofițeri de poliție judiciară, potrivit art. 55 alin. (5) din Codul de procedură penală. Această opțiune nu se justifică însă în privința includerii în cuprinsul art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală a sintagmei „*alte organe specializate ale statului*”, neprecizate în Codul de procedură penală sau în alte legi speciale.

Judecătorul de cameră preliminară a considerat neîntemeiate susținerile inculpaților din acea cauză cu privire la împrejurarea că lucrătorii DIPI nu sunt lucrători specializați din cadrul poliției, întrucât nu ar deține aviz de poliție judiciară, nefiind astfel organe de cercetare penală conform art. 55 alin. (1) lit. b) și c) din Codul de procedură penală.

Așa cum rezultă din textul art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, punerea în executare a mandatului de supraveghere se poate face de organul de cercetare penală sau de lucrători specializați din cadrul poliției, conjuncția sau indicând că lucrătorii specializați de poliție ce pot pune în executare mandatul de supraveghere nu sunt organe de cercetare penală (ale poliției judiciare sau speciale), doar pentru acestea din urmă art. 55 din Codul de procedură penală prevăzând necesitatea obținerii avizului de poliție judiciară.

2. *Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție*
Nu a fost identificată.

3. *Jurisprudența relevantă a Curții Constituționale*

Relevantă pentru problema de drept analizată este **Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016** a Curții Constituționale (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016), prin care s-a constatat că sintagma „*ori de alte organe specializate ale statului*” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală este neconstituțională.

În argumentarea acestei decizii Curtea Constituțională a arătat că pune, în mod esențial, accentul pe respectarea exigențelor de **calitate a legislației interne**, legislație care, pentru a fi compatibilă cu principiul preeminenței dreptului, trebuie să îndeplinească **cerințele de accesibilitate** (normele care guvernează materia interceptării comunicațiilor trebuie reglementate la nivel de lege), **claritate** (normele trebuie să aibă o redactare fluentă și inteligibilă, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce, într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie), **precizie și previzibilitate** (*lex certa*, norma trebuie să fie redactată clar și precis, astfel încât să permită oricărei persoane — care, la nevoie, poate apela la consultanța de specialitate — să își corecteze conduita și să fie capabilă să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat). Aceste exigențe trebuie să fie inerente oricărui act normativ, cu atât mai mult unei reglementări care dă dreptul autorităților publice de a interveni în viața intimă, familială și privată, precum și dreptul de a accesa corespondența persoanelor.

În examinarea criticilor de neconstituționalitate, Curtea constată totodată că nicio reglementare din legislația națională în vigoare, cu excepția dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, nu conține vreo normă care să consacre expres competența unui alt organ al statului, în afara organelor de urmărire penală, de a efectua interceptări, respectiv de a pune în executare un mandat de supraveghere tehnică. Or, pornind de la datele concrete din speța dedusă controlului de constituționalitate, Curtea a apreciat că reglementarea în acest domeniu nu poate fi realizată decât printr-un act normativ cu

putere de lege, iar nu printr-o legislație infralegală, respectiv acte normative cu caracter administrativ, adoptate de alte organe decât autoritatea legiuitoare, caracterizate printr-un grad sporit de instabilitate sau inaccesibilitate.

Având în vedere aceste argumente și caracterul intruziv al măsurilor de supraveghere tehnică, Curtea a constatat că este obligatoriu ca aceasta să se realizeze într-un cadru normativ clar, precis și previzibil, atât pentru persoana supusă acestei măsuri, cât și pentru organele de urmărire penală și pentru instanțele de judecată. În caz contrar s-ar ajunge la posibilitatea încălcării într-un mod aleatoriu/abuziv a unora dintre drepturile fundamentale esențiale într-un stat de drept: viața intimă, familială și privată și secretul corespondenței. Este îndeobște admis că drepturile prevăzute la art. 26 și 28 din Constituție nu sunt organele abilitate să efectueze operațiunile care constituie ingerințe în sfera protejată a drepturilor.

Prin urmare, **Curtea a reținut că este justificată opțiunea legiuitoarea ca mandatul de supraveghere tehnică să fie pus în executare de procuror și de organele de cercetare penală, care sunt organe judiciare, conform art. 30 din Codul de procedură penală, precum și de către lucrătorii specializați din cadrul poliției, în condițiile în care aceștia pot deține avizul de ofițeri de poliție judiciară, în condițiile art. 55 alin. (5) din Codul de procedură penală.** Această opțiune nu se justifică însă în privința includerii, în cuprinsul art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, a sintagmei „alte organe specializate ale statului”, neprecizate în cuprinsul Codului de procedură penală sau în cuprinsul altor legi speciale.

Pentru toate argumentele arătate, Curtea a constatat că dispozițiile criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitoare la statutul de drept în componenta sa privind garantarea drepturilor cetățenilor și în art. 1 alin. (5) care consacră principiul legalității.

4. Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului

Cu privire la procedura obligatorie de accesare, utilizare și stocare a datelor obținute din interceptări ale comunicațiilor, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a făcut distincție între două etape ale interceptării convorbirilor telefonice: *autorizarea supravegherii și efectuarea propriu-zisă a supravegherii*. Distincția a fost făcută de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea din 28 iunie 2007, pronunțată în Cauza *Association for European Integration and Human Rights și Ekimdzhiiev împotriva Bulgariei*, paragraful 84, prin care s-a reținut că pe parcursul primei etape, cea de autorizare a supravegherii, conceptul de „*securitate națională*”, dincolo de înțelesul său obișnuit, trebuie să ofere garanții substanțiale împotriva supravegherii arbitrare și discriminatorii. De asemenea, Curtea a constatat că trebuie să examineze și dacă astfel de garanții există pe parcursul celei de-a doua etape, *când supravegherea este realizată efectiv sau a fost deja încheiată*. Cu privire la acest aspect s-a reținut că nu este prevăzută nicio verificare a implementării măsurilor de supraveghere tehnică secretă de către un organism sau o entitate oficială, externă serviciilor care desfășoară măsurile de supraveghere, sau cel puțin căreia să îi fie impusă îndeplinirea unor condiții care să îi asigure independența și conformitatea cu principiile statului de drept, dar că nicio altă instituție, în afara celor care dispun măsurile speciale de supraveghere, nu poate să verifice dacă măsurile luate îndeplinesc condițiile prevăzute în mandatul de supraveghere sau dacă datele originale sunt reproduse cu exactitate în documentele scrise. De asemenea, a fost menționată aparenta lipsă a unor dispoziții legale care să prevadă cu suficient grad de precizie

maniera în care datele sunt obținute prin supravegherea tehnică, procedura pentru protejarea integrității și confidențialității acestora și procedura pentru distrugerea lor (paragraful 86). Mai mult, a fost reținut faptul că controlul activității de supraveghere tehnică îi revine în mod exclusiv ministrului afacerilor interne, iar dacă datele obținute depășesc scopul în care a fost aplicată măsura supravegherii tehnice, doar Ministrul Afacerilor Interne poate decide, în mod discreționar și fără un control independent, ce trebuie făcut cu aceste date. S-a arătat că, spre deosebire de procedura existentă în Bulgaria, legea germană, modificată ca urmare a unei decizii a Curții Constituționale a Germaniei, obligă la transmiterea înregistrărilor în condiții foarte stricte și încredințează responsabilitatea verificării îndeplinirii condițiilor legale unui oficial care are dreptul să exercite funcții judiciare (paragraful 89).

Totodată, prin Hotărârea din 10 februarie 2009, pronunțată în Cauza *lordachi și alții împotriva Moldovei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, cu privire la etapa a doua a procedurii interceptărilor convorbirilor telefonice, că în cauza dedusă judecătii, aparent, judecătorul de instrucție joacă un rol foarte limitat. Conform prevederilor art. 41 din Codul de procedură penală, rolul judecătorului este de autorizare a interceptărilor. Potrivit articolului 136 din același Cod, judecătorul de instrucție are dreptul de a păstra „casetele cu originalul înregistrării comunicărilor, însoțite de reproducerea integrală în scris a înregistrării [...] în locuri speciale, într-un plic sigilat” și de a emite „încheiere cu privire la distrugerea înregistrărilor care nu sunt importante pentru urmărirea penală”. Cu toate acestea, deși judecătorul are competența de a autoriza interceptarea convorbirilor, Codul de procedură penală nu prevede informarea acestuia cu privire la rezultatele interceptării și nu-i impune să verifice dacă prevederile legislative au fost respectate (paragraful 47). Alt punct de vedere necesar a fi menționat în acest sens este lipsa aparentă a reglementărilor cu un înalt grad de precizie și care ar orândui maniera în care se face filtrarea datelor secrete obținute prin aceste măsuri operative de investigații sau procedurile prin care s-ar păstra integritatea și confidențialitatea acestora, fie reguli de distrugere a acestora (paragraful 48). În concluzie, reținând încălcarea în cauză a dispozițiilor art. 8 din Convenție referitoare la dreptul la respectarea vieții private și de familie, Curtea a statuat că interceptarea convorbirilor telefonice este o ingerință foarte gravă în drepturile unei persoane și că o chestiune care merită a fi menționată este lipsa aparentă a reglementărilor care să specifice, cu un grad corespunzător de precizie, modalitatea de examinare a informației obținute ca rezultat al supravegherii sau procedurile de păstrare a integrității și confidențialității acesteia, precum și procedurile de distrugere a ei.

VIII. Dispoziții legale incidente

Art. 55 alin. (1), (4), (5) și (6) din Codul de procedură penală — Organele de urmărire penală

„(1) Organele de urmărire penală sunt:

- a) procurorul;
- b) organele de cercetare penală ale poliției judiciare;
- c) organele de cercetare penală speciale.

...

(4) Atribuțiile organelor de cercetare penală ale poliției judiciare sunt îndeplinite de lucrători specializați din Ministerul Administrației și Internelor anume desemnați în condițiile legii speciale, care au primit avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori avizul procurorului desemnat în acest sens.

(5) Atribuțiile organelor de cercetare penală speciale sunt îndeplinite de ofițeri anume desemnați în condițiile legii, care au primit avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(6) Organele de cercetare penală ale poliției judiciare și organele de cercetare penală speciale își desfășoară activitatea de urmărire penală sub conducerea și supravegherea procurorului.”

Art. 57 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală — Competența organelor de cercetare penală.

„(1) Organele de cercetare penală ale poliției judiciare efectuează urmărirea penală pentru orice infracțiune care nu este dată, prin lege, în competența organelor de cercetare penală speciale sau procurorului, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) Organele de cercetare penală speciale efectuează acte de urmărire penală numai în condițiile art. 55 alin. (5) și (6), corespunzător specializării structurii din care fac parte, în cazul săvârșirii infracțiunilor de către militari sau în cazul săvârșirii infracțiunilor de corupție și de serviciu prevăzute de Codul penal săvârșite de către personalul navigant al marinei civile, dacă fapta a pus sau a putut pune în pericol siguranța navei sau navigației ori a personalului. De asemenea, organele de cercetare penală speciale pot efectua, în cazul infracțiunilor contra securității naționale prevăzute în titlul X din Codul penal și infracțiunilor de terorism, din dispoziția procurorului, punerea în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică.”

Art. 142 alin 1 și (1') din Codul de procedură penală — Punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică.

„(1) Procurorul pune în executare supravegherea tehnică ori poate dispune ca aceasta să fie efectuată de organul de cercetare penală sau de lucrătorii specializați din cadrul poliției.

(1') Pentru realizarea activităților prevăzute la art. 138 alin. (1) lit. a)—d), procurorul, organele de cercetare penală sau lucrătorii specializați din cadrul poliției folosesc nemijlocit sistemele tehnice și proceduri adecvate, de natură să asigure integritatea și confidențialitatea datelor și informațiilor colectate.”

IX. Opinia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Prin Adresa nr. 1.004/C/1788/III-5/2016 din 22 septembrie 2016 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept cu care a fost sesizată instanța, fiind transmis totodată și un punct de vedere cu privire la chestiunea de drept, în sensul că, în speță, sesizarea este inadmisibilă pentru motive ținând de inapținutudinea întrebărilor *dacă pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, lucrătorii specializați din cadrul poliției prevăzuți de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală necesită aviz de poliție judiciară sau este suficient ca aceste persoane să îndeplinească condițiile legale pentru a obține avizul.*

Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, conform considerentelor prezentate în paragraful 49 din Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale, lucrătorii specializați din cadrul poliției care pot obține avizul de poliție judiciară sunt organe de cercetare penală speciale.

Dacă lucrătorii Departamentului de Informații și Protecție Internă/ Serviciul de Informații și Protecție Internă au calitatea de lucrători specializați din cadrul poliției, în accepțiunea prevăzută de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, de a constitui „probleme de drept” în sensul art. 475 din Codul de procedură penală.

X. Opinia judecătorului-raportor

Opinia judecătorului-raportor este în sensul că problema înțelesului sintagmei „lucrători specializați din cadrul poliției”, în accepțiunea dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, astfel cum a fost expusă în încheierea de sesizare, nu constituie o veritabilă chestiune de drept cu relevanță practică, susceptibilă a genera interpretări judiciare diferite și a impune, în consecință, o dezlegare prealabilă în procedura reglementată de art. 475 din Codul de procedură penală.

În argumentarea soluției s-a arătat că primele două întrebări nu ridică o veritabilă problemă de drept întrucât rezolvarea

chestiunilor teoretice puse în discuție nu comportă vreo dificultate rezonabilă de interpretare a textului legal.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

Cu privire la admisibilitatea sesizării:

În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală: *„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”*

Ca urmare, admisibilitatea unei sesizări formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea cumulativă a următoarelor exigențe:

— instanța care a formulat întrebarea să fie investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării;

— chestiunea de drept supusă analizei să nu fi primit o rezolvare anterioară printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și să nu facă obiectul unui asemenea recurs în curs de soluționare.

În speță, este îndeplinită prima condiție analizată, referitoare la **existența unei cauze pendinte aflate în curs de judecată în ultimă instanță**, Curtea de Apel Suceava fiind investită, în Dosarul nr. 843/86/2016/a1, cu soluționarea contestației declarate de inculpatul P.F.V. împotriva Încheierii din data de 21 martie 2016 a Tribunalului Suceava, pronunțată în Dosarul nr. 843/86/2016/a1.

De asemenea, este îndeplinită și cea de-a treia condiție enunțată, întrucât **chestiunea de drept** cu a cărei analiză a fost sesizată instanța supremă **nu a primit o rezolvare** printr-o hotărâre prealabilă anterioară sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs.

În schimb, cerința referitoare la **natura** chestiunii ce poate face obiectul sesizării și la **aptitudinea dezlegării date de a avea consecințe juridice directe asupra modului de rezolvare a fondului cauzei** nu este îndeplinită în cauză.

În jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept în materie penală s-a statuat, în mod progresiv, asupra înțelesului ce trebuie atribuit sintagmei „**chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei**”, regăsită în cuprinsul art. 475 din Codul de procedură penală.

S-a subliniat, sub un prim aspect, că între problema de drept a cărei lămurire se solicită (indiferent dacă ea vizează o normă de drept material sau o dispoziție de drept procesual) și soluția ce urmează a fi dată de către instanță trebuie să existe o relație de dependență, în sensul ca decizia instanței supreme să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii (Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, *Decizia nr. 11/2014 și Decizia nr. 19/2014*).

În al doilea rând, este necesar ca sesizarea să tindă la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea implicită a unor chestiuni ce țin de particularitățile fondului speței, cum ar fi analiza întrunirii elementelor constitutive ale unei infracțiuni ori stabilirea încadrării juridice în cauza dedusă judecății (Înalta Curte de

Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, *Decizia nr. 14/2015*).

În fine, jurisprudența recentă a Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept în materie penală a abordat, tangențial, și elemente ce nuanțează semnificativ înțelesul sintagmei „chestiune de drept” la care face referire art. 475 din Codul de procedură penală, impunând examinarea acesteia fie din perspectiva cerinței „*noutății*” problemei de drept ridicate, fie a existenței unei neclarități, ambiguități a dispoziției legale supuse interpretării.

Date fiind diferențele de redactare între art. 475 din Codul de procedură penală și art. 519 din Codul de procedură civilă, „*noutatea*” problemei supuse dezlegării nu a fost reținută, până în prezent, ca o cerință propriu-zisă de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în materie penală.

Completul competent a efectuat însă, recent, o primă analiză a admisibilității și din această perspectivă. Astfel, raportându-se la deciziile date în materie civilă, respectiv deciziile nr. 6/2014 și nr. 7/2014, s-a subliniat că acest caracter „*de noutate se pierde, pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară consacrată, iar opiniile jurisprudențiale izolate sau cele pur subiective nu pot constitui temei declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile*” (Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, *Decizia nr. 10 din 22 aprilie 2015*).

Această opinie se apreciază a fi pertinentă și în speța de față, în scopul delimitării mai exacte a problemelor de drept ce pot face obiectul hotărârii prealabile (respectiv chestiuni de drept de o dificultate rezonabilă, susceptibile a da naștere unor interpretări judiciare diferite) de opiniile jurisprudențiale cu totul izolate, ce pot fundamenta, uneori, o astfel de sesizare.

Pe de altă parte, condiția caracterizării dispozițiilor legale ce fac obiectul sesizării printr-o doză necesară de echivoc a fost subliniată în considerentele secțiunii a IX-a Deciziei nr. 16/2015 din 22 mai 2015 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

Așadar, numai o problemă de drept de o dificultate rezonabilă și de natură a da naștere, în mod previzibil, unor interpretări judiciare diferite legitimează concursul dat tribunalelor și curților de apel de către instanța supremă într-o cauză pendinte. În cazul considerării ca admisibile a unor sesizări prin care se tinde, dimpotrivă, la dezlegarea unor probleme pur teoretice ori la soluționarea propriu-zisă a unor chestiuni ce țin de fondul cauzei, există riscul transformării mecanismului hotărârii prealabile fie într-o „*procedură dilatorie pentru litigii caracterizate, prin natura lor ca fiind urgente, fie într-o procedură care va substitui mecanismul recursului în interesul legii*”.

Din perspectiva acestor argumente teoretice se constată, *sub un prim aspect* (referitor la primele două întrebări adresate), că dispozițiile art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală au fost modificate după pronunțarea Deciziei nr. 51 din 16 februarie 2016 a Curții Constituționale (*publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016*), prin care s-a constatat că sintagma „*ori de alte organe specializate ale statului*” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală este neconstituțională.

Astfel, la intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală, art. 142 alin. (1) avea următorul conținut: „*Procurorul pune în executare mandatul de supraveghere tehnică ori poate dispune ca aceasta să fie efectuată de organul de cercetare penală sau de lucrători specializați din cadrul poliției ori de alte organe specializate ale statului.*”

Prin decizia Curții Constituționale s-a statuat, printre altele, că nicio reglementare din legislația națională în vigoare, cu excepția dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, nu conține vreo normă care să consacre expres

competența unui alt organ al statului, în afara organelor de urmărire penală, de a efectua interceptări, respectiv de a pune în executare un mandat de supraveghere tehnică. Or, pornind de la datele concrete din speța dedusă controlului de constituționalitate, Curtea a apreciat că reglementarea în acest domeniu nu poate fi realizată decât printr-un act normativ cu putere de lege, iar nu printr-o legislație infralegală, respectiv acte normative cu caracter administrativ, adoptate de alte organe decât autoritatea legiuitoare, caracterizate printr-un grad sporit de instabilitate sau inaccesibilitate. S-a reținut totodată că standardul constituțional de protecție a vieții intime, familiale și private și a secretului corespondenței impune ca limitarea acestora să se realizeze într-un cadru normativ care să stabilească expres, într-un mod clar, precis și previzibil care sunt organele abilitate să efectueze operațiunile care constituie ingerințe în sfera protejată a drepturilor.

Prin urmare, **Curtea a considerat că este justificată opțiunea legiuitorului ca mandatul de supraveghere tehnică să fie pus în executare de procuror și de organele de cercetare penală, care sunt organe judiciare, conform art. 30 din Codul de procedură penală, precum și de către lucrătorii specializați din cadrul poliției, în condițiile în care aceștia pot deține avizul de ofițeri de poliție judiciară, în condițiile art. 55 alin. (5) din Codul de procedură penală.** Această opțiune nu se justifică însă în privința includerii, în cuprinsul art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, a sintagmei „*alte organe specializate ale statului*”, neprecizate în cuprinsul Codului de procedură penală sau în cuprinsul altor legi speciale.

După publicarea acestei decizii, dispozițiile art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală au fost modificate, prin art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal, în prezent având următorul conținut: „*Procurorul pune în executare supravegherea tehnică ori poate dispune ca aceasta să fie efectuată de organul de cercetare penală sau de lucrători specializați din cadrul poliției.*” Mai mult, prin același act normativ (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016) a fost introdus alin. (1)¹ în cuprinsul aceluiași articol, care prevede că „*Pentru realizarea activităților prevăzute la art. 138 alin. (1) lit. a)—d), procurorul, organele de cercetare penală sau lucrătorii specializați din cadrul poliției folosesc nemijlocit sistemele tehnice și procedurile adecvate, de natură să asigure integritatea și confidențialitatea datelor și informațiilor colectate*”.

Rezultă așadar cu **claritate**, atât din dispozițiile art. 142 alin. (1) și (1)¹, cât și din decizia Curții Constituționale sus-menționate, care sunt organele care pot efectua supravegherea tehnică, dar și exigențele de constituționalitate ce trebuie îndeplinite pentru aceasta de către organele abilitate.

Or, intervenția instanței supreme în procedura reglementată de art. 475 din Codul de procedură penală este legitimă doar atunci când tinde la clarificarea înțelesului uneia sau mai multor norme juridice ambigue sau complexe, al căror conținut ori a căror succesiune în timp poate da naștere la dificultăți rezonabile de interpretare pe cale judecătorească, afectând în final unitatea aplicării lor de către instanțele naționale.

Se consideră că, în prezenta cauză, identificarea organelor care se circumscriu sintagmei „*lucrători specializați din cadrul poliției*”, în sensul art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, precum condițiile pe care trebuie să le îndeplinească pentru a putea efectua activitățile descrise în aceste dispoziții nu comportă o veritabilă dificultate. Aceasta deoarece, în paragraful 49 al deciziei menționate (amintit și de instanța care a sesizat Înalta Curte) se reține că este justificată opțiunea legiuitorului ca mandatul de supraveghere tehnică să fie pus în executare de procuror și de organele de cercetare penală, care sunt organe judiciare, conform art. 30 din Codul de procedură

penală, precum și de către lucrătorii specializați din cadrul poliției, în condițiile în care aceștia pot deține avizul de ofițeri de poliție judiciară, în condițiile art. 55 alin. (5) din Codul de procedură penală.

Or, efectele unei decizii prin care Curtea Constituțională declară neconstituționalitatea unei dispoziții legale sunt expres prevăzute de art. 147 alin. (4) din Constituția României, respectiv ele sunt general obligatorii de la data publicării în Monitorul Oficial și au putere numai pentru viitor. În plus, forța obligatorie ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care acesta se sprijină (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 17 ianuarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 26 ianuarie 1995, Decizia nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 29 ianuarie 2014), nefiind necesare din această perspectivă alte clarificări.

Cât timp, în prezentarea raționamentului său juridic (paragraful 49 al deciziei), Curtea Constituțională a identificat, într-o manieră lipsită de orice echivoc, organele care au abilitatea să efectueze acte de supraveghere tehnică și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească, aceasta a furnizat astfel atât autorităților cu competențe în procesul de legiferare, cât și instanțelor judecătorești toate elementele necesare pentru cunoașterea efectelor ce trebuie atribuite deciziei sale.

Or, în acest context argumentativ neechivoc, a solicita instanței supreme clarificări suplimentare cu privire la aceste aspecte echivalează cu o nesocotire a plenitudinii de jurisdicție a Curții Constituționale în domeniul controlului de neconstituționalitate.

Efectele deciziilor Curții nu pot fi interpretate, în procesul de aplicare a legii, de către alte instituții ale statului, întrucât un atare demers ar genera o știrbire a competenței sale exclusive

în materie. Prin urmare, instanțele judecătorești nu trebuie să interpreteze efectele deciziei, ci să aplice acea decizie într-un mod conform considerentelor sale la cazul dedus judecării, demers pe deplin posibil și în speța de față.

Din perspectiva tuturor acestor considerente se concluzionează că formularea actuală a art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală are, în lumina considerentelor Deciziei nr. 51/2016 a Curții Constituționale, un conținut suficient de clar pentru a exclude diverse probleme de interpretare.

Așadar, cu privire la primele două întrebări formulate, sesizarea este inadmisibilă pentru considerentele arătate mai sus.

Și în ceea ce privește ultima întrebare formulată sesizarea este inadmisibilă, întrucât prin aceasta se solicită să se dea o dezlegare unei probleme de drept ivite cu ocazia judecării, respectiv dacă lucrătorii Departamentului de Informații și Protecție Internă/Serviciul de Informații și Protecție Internă (care au efectuat activități de supraveghere tehnică în cauză) au calitatea de lucrători specializați din cadrul poliției, în accepțiunea prevăzută de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, ceea ce nu este permis prin această procedură. Așa cum s-a arătat mai sus, sesizarea într-o astfel de procedură trebuie să tindă la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea implicită a unor chestiuni ce țin de particularitățile fondului speței (*Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, Decizia nr. 14/2015*).

În concluzie, problema înțelesului sintagmei „lucrători specializați din cadrul poliției” în accepțiunea dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, astfel cum a fost expusă în încheierea de sesizare, nu constituie o veritabilă chestiune de drept cu relevanță practică, susceptibilă a genera interpretări judiciare diferite și a impune, în consecință, o dezlegare prealabilă în procedura reglementată de art. 475 din Codul de procedură penală.

Pentru considerentele expuse, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, sesizarea urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Pentru aceste motive

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 843/86/2016/a1, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarelor probleme de drept: **dacă pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică lucrătorii specializați din cadrul poliției prevăzuți de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală necesită aviz de poliție judiciară sau este suficient ca aceste persoane să îndeplinească condițiile legale pentru a obține avizul.**

Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, conform considerentelor prezentate în paragraful 49 din Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale, lucrătorii specializați din cadrul poliției care pot obține avizul de poliție judiciară sunt organe de cercetare penală speciale.

Dacă lucrătorii Departamentului de Informații și Protecție Internă/Serviciul de Informații și Protecție Internă au calitatea de lucrători specializați din cadrul poliției, în accepțiunea prevăzută de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 25 octombrie 2016.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Iulia Humă

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT**pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 20/2009
privind instituțiile financiare nebancaare**

Având în vedere prevederile art. 26, art. 28 alin. (1) lit. a), art. 36 și ale art. 42 lit. a) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancaare, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul dispozițiilor art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și ale art. 73 alin. (1) din Legea nr. 93/2009, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 20/2009 privind instituțiile financiare nebancaare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 21 octombrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 27, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În aplicarea alin. (1), instituțiile financiare nebancaare înscrise în Registrul general raportează trimestrial Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere situația indicatorilor privind criteriile de înscriere în Registrul special, prin intermediul formularului prevăzut în anexa nr. 3, semnat de conducătorii instituției. Formularul de raportare se transmite, în format letric și în format electronic, prin intermediul Sistemului de raportări directe către BNR (RAPDIR), în termen de 25 de zile de la încheierea trimestrului pentru care se întocmește raportarea.”

2. La articolul 31, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) copia certificatului constatator emis de oficiul registrului comerțului care atestă identitatea asociaților/acționarilor și a conducătorilor societății, precum și faptul că activitatea principală este acordarea de credite cu primire de bunuri în gaj, respectiv amanetare prin case de amanet;”

3. La articolul 33, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) copia hotărârii organului statutar din care rezultă identitatea persoanelor împuternicite, în calitate de conducători, să conducă și să coordoneze activitatea zilnică a casei de ajutor reciproc și sunt investite cu competența de a angaja răspunderea asociației;”

4. La articolul 36, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Prin derogare de la prevederile alin. (2) și (3), pentru casele de amanet și casele de ajutor reciproc, comunicările

privind modificările referitoare la denumire, adresa sediului social sau conducători vor fi însoțite de documentele prevăzute la art. 31, respectiv la art. 33 lit. a), b) și c), corespunzător modificărilor intervenite.”

5. Articolul 57 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Instituțiile financiare nebancaare înscrise în Registrul de evidență vor comunica modificările referitoare la denumire, adresa sediului social, forma juridică, conducători și starea entității, respectiv dacă se află în situația prevăzută la art. 42 lit. c) din Legea nr. 93/2009, cu modificările și completările ulterioare, sau dacă au participat la un proces de fuziune la finalizarea căruia a încetat existența unei alte instituții financiare nebancaare.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător pentru sucursalele din România ale instituțiilor financiare, persoane juridice străine, înscrise în Registrul de evidență.”

6. La articolul 65 alineatul (2), punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. în format electronic prin intermediul Sistemului de raportări directe către BNR (RAPDIR);”

7. La articolul 75 alineatul (2), punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. în format electronic prin intermediul Sistemului de raportări directe către BNR (RAPDIR);”

8. La articolul 113, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În aplicarea art. 28 alin. (1) lit. a) și a art. 42 lit. a) din Legea nr. 93/2009, cu modificările și completările ulterioare, instituția financiară nebancaară va transmite Direcției supraveghere, respectiv Direcției reglementare și autorizare din cadrul Băncii Naționale a României o cerere de radiere din Registrul general, respectiv Registrul de evidență, însoțită de hotărârea organului statutar competent referitoare la solicitarea radierii din registrele ținute de Banca Națională a României potrivit prevederilor Legii nr. 93/2009.”

9. Anexa nr. 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

ANEXA Nr. 1

CERERE DE ÎNSCRIERE

Subsemnatul,, în calitate de reprezentant legal/împuternicit conform, solicit înscrierea
(numele și prenumele)

în Registrul general/de evidență (Se barează varianta necorespunzătoare.) a
(denumirea entității pentru care se solicită înscrierea
în Registrul general/de evidență)

cu sediul în, înregistrată la oficiul registrului comerțului/Registrul asociațiilor și fundațiilor aflat la grefa
(Se barează varianta necorespunzătoare.) cu nr., având ca obiect de activitate¹

¹ Vor fi indicate activitățile de creditare ce urmează a fi desfășurate, înscrise în actele constitutive ale entității, prevăzute la art. 14 alin. (1) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancaare, cu modificările și completările ulterioare.

În susținerea cererii anexez următoarea documentație:

.....

 Adresa noastră de contact este:, telefon, fax e-mail

Data

Semnătura"

Art. II. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 5 decembrie 2016.

Nr. 10.

★

RECTIFICĂRI

La art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 931/2016 privind înființarea Comitetului interministerial pentru trecerea la moneda euro, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.014 din 16 decembrie 2016, se fac următoarele rectificări:

- lit. d) se elimină;
- lit. e) se renumerează ca lit. d).

★

În cuprinsul anexei la Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 5.382/2016 privind funcționarea școlilor doctorale în anul universitar 2016—2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 17 noiembrie 2016, se face următoarea rectificare:

— la nr. crt. 27, în coloana a 4-a, după domeniul „*Biotehnologii*” se va citi: „*Calculatoare și tehnologia informației*”.

★

În cuprinsul Ordinului ministrului justiției nr. 4.181/C/2016 pentru modificarea și completarea unor ordine ale ministrului justiției în scopul corelării cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2016 privind stabilirea unor măsuri de simplificare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 978 din 6 decembrie 2016, se face următoarea rectificare:

— la art. III pct. 2, în loc de: „*După articolul 46¹ se introduce un nou articol, articolul 46²,*” se va citi: „*După articolul 46³ se introduce un nou articol, articolul 46⁴,*”.

★

În cuprinsul Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 39/2016 privind asigurările auto din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 986 din 8 decembrie 2016, se face următoarea rectificare:

— la art. 19 alin. (5), în loc de: „... *începând cu data de 1 iunie 2017 se face...*” se va citi: „... *începând cu data de 1 iulie 2017 se face...*”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 000570